

**РЕГЛАМЕНТ ЄС № 1060/2009 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ
ТА РАДИ ЄВРОПИ
від 16 вересня 2009 р.**

СТОСОВНО КРЕДИТНО-РЕЙТИНГОВИХ АГЕНЦІЙ

(Текст стосується Європейської економічної зони)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про створення Європейського співтовариства, зокрема його статтю 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського соціального та економічного комітету¹,

Беручи до уваги висновок Європейського центрального банку²,

Діючи відповідно до процедури, викладеної у статті 251 Договору³,

У зв'язку з тим, що:

1) Кредитно-рейтингові агенції грають важливу роль на світових ринках цінних паперів та банківських послуг, оскільки кредитні рейтинги використовуються інвесторами, позичальниками, емітентами та урядами для прийняття поінформованих інвестиційних та фінансових рішень. Кредитні установи, інвестиційні фірми, страхові компанії, компанії страхування життя, перестраховальні компанії, компанії, що займаються колективним інвестуванням у перевідні цінні папери та різноманітні пенсійні фонди можуть використовувати ці рейтинги як основу для розрахунків капіталів, необхідних для збереження платоспроможності або для розрахунку ризиків інвестиційної діяльності. Таким чином, кредитні рейтинги значним чином впливають на діяльність ринків і на довіру та впевненість інвесторів та споживачів. Саме тому надзвичайно важливо забезпечити відповідність діяльності з визначення кредитних рейтингів принципам сумлінності, прозорості, відповідальності та належного управління для того, щоб кредитні рейтинги, що використовуються Євросоюзом, були незалежними, об'єктивними та якісними.

(2) Наразі більшість кредитно-рейтингових агенцій мають свої штаб-квартири за межами Європейського співтовариства. Більшість країн-членів не регулюють діяльність кредитно-рейтингових агенцій та умови присвоєння кредитних рейтингів. Незважаючи на їх надзвичайну важливість для функціонування фінансових ринків, кредитно-рейтингові агенції тільки в обмеженому обсязі регулюються законами ЄС, зокрема Директивою 2003/6/ЄС Європейського Парламенту та Ради Європи від 28 січня 2003 року стосовно незаконних операцій з цінними паперами та маніпулювання ринком⁴. Крім того, Директива 2006/48/ЄС Європейського Парламенту та Ради Європи від 14 червня 2006 року стосовно започаткування та ведення бізнесу кредитних установ⁵ та Директива 2006/49/ЄС

¹ Висновок від 13 травня 2009 р. (ще не опублікований в Офіційному журналі Співтовариства - ОЖС).

² ОЖС 115, 20.5.2009, стор. 1.

³ Висновок Європейського Парламенту від 23 квітня 2009 р. (ще не опублікований в Офіційному журналі Співтовариства) та рішення Ради від 27 липня 2009 р.

⁴ ОЖС 96, 12.4.2003, стор. 16.

⁵ ОЖС 177, 30.6.2006, стор. 1.

Європейського Парламенту та Ради Європи від 14 червня 2006 року стосовно рівня основного капіталу інвестиційних фірм та кредитних установ⁶ посилаються на кредитно-рейтингові агенції. Таким чином, важливо встановити норми, які б забезпечували якість та відповідність жорстким вимогам всіх кредитних рейтингів, які присвоюються кредитно-рейтинговими агенціями, зареєстрованим в ЄС. Європейський Союз і надалі працюватиме з міжнародними партнерами для забезпечення взаємодії норм, які застосовуються до кредитно-рейтингових агенції. Буде можливість звільнити певні центральні банки, які присвоюють кредитні рейтинги, від дії цього Регламенту у разі їх відповідності певним умовам, які забезпечують незалежність та цілісність кредитно-рейтингової діяльності та вимоги яких такі ж суворі, як вимоги цього Регламенту.

(3) Цей Регламент не створює загального зобов'язання для фінансових інструментів та фінансових зобов'язань отримувати рейтинг згідно з цим Регламентом. Зокрема, він не вимагає від компаній, що займаються колективним інвестуванням у перевідні цінні папери, як зазначається у Директиві Ради 85/611/ЄЕС від 20 січня 1985 року стосовно погодження законів, нормативів та адміністративних положень щодо компаній, які займаються колективним інвестуванням у перевідні цінні папери⁷ або від пенсійних фондів, за визначенням Директиви 2003/41/ЄС Європарламенту та Ради Європи від 3 червня June 2003 року стосовно положення про діяльність та нагляд за пенсійними фондами⁸ інвестувати тільки у фінансові інструменти, які отримали рейтинг згідно з цим Регламентом.

(4) Цей Регламент не створює загального зобов'язання для фінансових установ або інвесторів інвестувати у цінні папери, які отримали рейтинг згідно з цим Регламентом та проспект на які було опубліковано відповідно до Директиви 2003/71/ЄС від 4 листопада 2003 року стосовно проспектів, які повинні публікуватися у разі відкритої емісії цінних паперів або допущення на торги⁹ та Регламенту Комісії (ЄС) № 809/2004/ЄС від 29 квітня 2004 р., який впроваджує Директиву 2003/71/ЄС щодо інформації, що міститься у проспектах, а також її формату, інкорпорації шляхом посилання на публікації цих проспектів та розповсюдження реклами¹⁰. Крім того, Регламент не вимагає від емітентів або Oferentів або осіб, які запитують дозвіл на торгівлю на регульованих ринках, отримувати кредитні рейтинги на цінні папери, які підпадають під вимогу публікації у проспекті згідно з Директивою 2003/71/ЄС та Регламентом (ЄС) № 809/2004.

(5) Проспект, опублікований згідно з Директивою 2003/71/ЄС та Регламентом (ЄС) № 809/2004, повинен містити чітку та примітну інформацію про те, чи присвоєний кредитний рейтинг відповідним цінним паперам кредитно-рейтинговою агенцією, створеною в ЄС та зареєстрованою відповідно до цього Регламенту. Втім, жодне положення цього Регламенту не перешкоджає особам, відповідальним за публікацію проспекту згідно з Директивою 2003/71/ЄС та Регламентом (ЄС) № 809/2004, включати у проспект будь-яку суттєву інформацію, у тому числі дані про кредитні рейтинги, присвоєні у третій країнах, та іншу доречну інформацію.

(6) Більш того, кредитно-рейтингові агенції окрім присвоєння кредитних рейтингів та здійснення кредитно-рейтингових заходів можуть професійно здійснювати додаткові види діяльності. Здійснення додаткових видів діяльності не повинно ставити під загрозу незалежність та сумлінність кредитно-рейтингової діяльності агенцій.

(7) Цей Регламент застосовується до кредитних рейтингів, що присвоюються кредитно-рейтинговими агенціями, зареєстрованими у Євросоюзі. Основна мета цього Регламенту полягає у захисті стабільності фінансових ринків та інвесторів. Під дію цього Регламенту не підпадають

⁶ ОЖС 177, 30.6.2006, стор. 201.

⁷ ОЖС 375, 31.12.1985, стор. 3. Директиву замінено з 2 липня 2011 Директивою 2009/65/ЄС Європарламенту та Ради Європи (Див. стор. 32 цього номеру Офіційного журналу).

⁸ ОЖС 235, 23.9.2003, стор. 10.

⁹ ОЖС 345, 31.12.2003, стор. 64.

¹⁰ ОЖС 149, 30.4.2004, стор. 1.

кредитні оцінки позичальника, системи оцінки позичальників та інші подібні оцінки, що стосується зобов'язань, виникаючих у споживачів у сфері комерційних або промислових відносин.

(8) Кредитно-рейтингові агенції повинні добровільно застосовувати Кодекс основ ділової етики для кредитно-рейтингових агенцій, виданий Міжнародною Організацією комісій з цінних паперів (Кодекс ІОСКО). У 2006, Комісія з кредитно-рейтингових агенцій¹¹ у своєму повідомленні запрошує Комітет європейських органів регулювання цінних паперів (КЄОРЦП), поновлений рішенням Комісії 2009/77/ЄС¹², здійснювати моніторинг відповідності принципам Кодексу ІОСКО та кожного року звітувати Комісії про результати.

(9) Європейська Рада рішенням від 13 та 14 березня 2008 року погодилася з низкою висновків щодо реагування на основні недоліки, виявлені у фінансовій системі. Одна з цілей полягає у покращенні функціонування ринку та систем заохочення, включаючи роль кредитно-рейтингових агенцій.

(10) Вважається, що кредитно-рейтингові агенції не змогли, по-перше, досить рано відобразити у своїх кредитних рейтингах погіршення ринкових умов, а по-друге, вчасно переглянути кредитні рейтинги після поглиблення ринкової кризи. Найбільш прийнятний шлях виправлення цих помилок полягає у здійсненні заходів, пов'язаних з конфліктом інтересів, якістю кредитних рейтингів, прозорістю і внутрішнім управлінням кредитно-рейтингових агенцій та наглядом за їх діяльністю. Користувачі кредитних рейтингів не повинні безоглядно покладатися на кредитні рейтинги, а мати змогу самостійно здійснювати ретельний аналіз та всебічне дослідження надійності таких кредитних рейтингів.

(11) Необхідно закласти загальні засади норм стосовно підвищення якості кредитних рейтингів, зокрема якості кредитних рейтингів, які використовуватимуться фінансовими установами та особами, що регулюються гармонізованими нормами Європейського співтовариства. У відсутності таких загальних засад існує ризик того, що країни-члени вживатимуть досить різні заходи на національному рівні, які матимуть безпосередній негативний вплив та створюватимуть перешкоди нормальному функціонуванню внутрішнього ринку, оскільки кредитно-рейтингові агенції, які присвоюють кредитні рейтинги фінансовим установам Європейського співтовариства, будуть змушені відповідати різним нормам у різних країнах ЄС. Крім того, різні вимоги щодо якості кредитних рейтингів можуть призвести до різних рівнів захисту інвестора та споживача. При цьому, споживачі повинні мати змогу порівняти кредитні рейтинги, присвоєні у Співтоваристві, з міжнародними кредитними рейтингами.

(12) Цей Регламент не впливає на використання кредитних рейтингів особами, на які він не посилається.

(13) Бажано передбачити використання кредитних рейтингів, присвоєних у третій країні, для цілей регулювання у Співтоваристві за умови, що вони відповідають таким самим жорстким нормам, як норми цього Регламенту. Цей Регламент вводить режим посвідчення, який дозволяє кредитно-рейтинговим агенціям, заснованим у Співтоваристві та зареєстрованим у відповідності до його положень, засвідчувати кредитні рейтинги, присвоєні третіми країнами. Для посвідчення кредитного рейтингу, присвоєного у третій країні, кредитно-рейтингові агенції повинні визначити та постійно проводити моніторинг відповідності кредитно-рейтингової діяльності, внаслідок якої присвоюється кредитний рейтинг, таким самим жорстким вимогам присвоєння кредитного рейтингу, як вимоги цього Регламенту, а також моніторинг досягнення тих самих цілей та наслідків на практиці.

(14) У відповідь на занепокоєння щодо відсутності відповідного апарату у Співтоваристві, що може стати серйозною перешкодою для ефективного нагляду в інтересах фінансових ринків Співтовариства, такий режим посвідчення необхідно запроваджувати для кредитно-рейтингових агенцій, які мають

¹¹ ОЖС 59, 11.3.2006, стор. 2.

¹² ОЖС 25, 29.1.2009, стор. 18.

філіали в ЄС або тісно співпрацюють з агентствами, створеними у Співтоваристві. Втім, може знадобитися в деяких випадках відрегулювати вимогу фізичної присутності у ЄС, зокрема відносно невеликих кредитно-рейтингових агентств третіх країн, які не мають філіалів в ЄС. Таким чином, необхідно запровадити окремий режим сертифікації таких агентств, оскільки вони не мають постійного впливу на фінансову стабільність або цілісність фінансових ринків однієї чи більше країн-членів.

(15) Сертифікація стане можливою після визначення Комісією рівноцінності юридичної та наглядової бази третіх країн відносно вимог цього Регламенту. Механізм визнання рівноцінності не надає автоматичного доступу до ЄС, а надає можливість кваліфікувати кредитно-рейтингові агентства третіх країн шляхом оцінки кожного окремого випадку та звільняти від окремих організаційних вимог, включаючи вимогу фізичної присутності у ЄС.

(16) Цей Регламент також вимагає від кредитно-рейтингових агентств третьої країни відповідати критеріям, які є загальними передумовами сумлінності кредитно-рейтингової діяльності для запобігання втручання у зміст кредитних рейтингів компетентних органів та інших державних органів цієї третьої країни та забезпечити належну політику стосовно конфлікту інтересів, ротації аналітиків кредитного рейтингу та періодичне і неспинне розкриття даних.

(17) Іншою важливою передумовою належного режиму засвідчення та системи рівноцінності є наявність повноцінних угод про співробітництво між компетентними органами країни-члена та відповідними компетентними органами кредитно-рейтингових агентств третьої країни.

(18) Кредитно-рейтингова агенція, яка засвідчила кредитний рейтинг, присвоєний у третій країні, повинна повністю та безумовно відповідати за ці засвідчені кредитні рейтинги та за виконання відповідних умов, на які посилається цей Регламент.

(19) Цей Регламент не застосовується до кредитних рейтингів, які кредитно-рейтингова агенція присвоює за індивідуальним замовленням особи, та які не передбачаються для публічного розкриття або розповсюдження за підпискою.

(20) Інвестиційне дослідження, інвестиційні рекомендації та інші висновки щодо вартості або ціни фінансового інструменту не вважаються кредитними рейтингами.

(21) Кредитний рейтинг без замовлення, а саме кредитний рейтинг, не ініційований емітентом або суб'єктом рейтингу, повинен визначатися як такий, та за допомогою відповідних засобів чітко відрізнитися від кредитного рейтингу за замовленням.

(22) Для запобігання потенційних конфліктів інтересів кредитно-рейтингові агенції зосереджують свою професійну діяльність на присвоєнні кредитних рейтингів. Кредитно-рейтинговій агенції не дозволяється консультувати або надавати дорадчі послуги. Зокрема, кредитно-рейтингова агенція не готує пропозиції та не надає рекомендацій стосовно схем інструменту структурованого фінансування. Втім, кредитно-рейтингова агенція може надавати допоміжні послуги, якщо вони не створюють потенційного конфлікту інтересів відносно присвоєння кредитних рейтингів.

(23) Кредитно-рейтингові агенції використовують рейтингові методології, які характеризуються точністю, систематичністю, тривалою дією та піддаються оцінці, у тому числі з використанням відповідного історичного досвіду та бектестінгу. В той же час ця умова не створює засади для втручання у зміст кредитних рейтингів та методології з боку компетентних органів та країн-членів. Таким самим чином вимога щодо перегляду кредитно-рейтинговими агентствами кредитних рейтингів, принаймні, раз на рік не порушує зобов'язання кредитно-рейтингових агентств здійснювати постійний моніторинг кредитних рейтингів та, при необхідності, переглядати їх. Ці вимоги повинні застосовуватися у спосіб, який не заважає новим кредитно-рейтинговим агентствам входити на ринок.

(24) Кредитні рейтинги повинні бути добре обґрунтованими та мати під собою солідні аргументи для запобігання рейтингових компромісів.

(25) Кредитно-рейтингові агенції повинні розкривати громадськості інформацію про методологію, моделі та ключові рейтингові припущення, які вони використовують у своїй кредитно-рейтинговій діяльності. Рівень деталізації при розкритті інформації стосовно моделей повинен надавати користувачам кредитних рейтингів достатньо інформації для того, щоб вони могли здійснити власне всебічне дослідження для оцінки надійності чи ненадійності цих кредитних рейтингів. В той же час розкриття інформації стосовно моделей не повинно висвітлювати комерційну інформацію конфіденційного характеру або серйозно перешкоджати інноваціям.

(26) Кредитно-рейтингові агенції впроваджують належну внутрішню політику та процедури стосовно працівників та інших осіб, які беруть участь у кредитно-рейтинговому процесі для запобігання, визначення та усунення або управління або розкриття будь-яких конфліктів інтересів та для постійного забезпечення якості, цілісності та ретельності кредитних рейтингів та процесу перегляду. Така політика та процедури, зокрема, включають механізми внутрішнього контролю та забезпечення нормативно-правової відповідності.

(27) З метою збереження своєї незалежності кредитно-рейтингові агенції повинні уникати ситуацій конфлікту інтересів та відповідним чином управляти цим конфліктами, якщо вони неминучі. Кредитно-рейтингові агенції повинні вчасно розкривати випадки конфлікту інтересів. Вони повинні вести записи всіх серйозних загроз незалежності кредитно-рейтингової агенції, її працівників та осіб, які беруть участь у кредитно-рейтинговому процесі, а також запобіжних заходів для зменшення цих загроз.

(28) Кредитно-рейтингова агенція або група кредитно-рейтингових агенцій повинні вживати заходи для належного корпоративного управління. Визначаючи заходи свого корпоративного управління, кредитно-рейтингова агенція або група кредитно-рейтингових агенцій повинні врахувати необхідність забезпечення присвоєння незалежних, об'єктивних та якісних кредитних рейтингів.

(29) Для забезпечення незалежності кредитно-рейтингового процесу від ділових інтересів кредитно-рейтингової агенції як компанії, кредитно-рейтингові агенції повинні забезпечити такий стан справ, коли, принаймні, одна третина або не менше двох осіб членів адміністративної або наглядової ради є незалежними згідно з пунктом 13 Розділу III Рекомендації Комісії 2005/162/ЄС від 15 лютого 2005 р. щодо ролі невиконавчих або наглядових директорів перелічених компаній та комітетів (наглядової) ради¹³. Крім того, більшість вищого керівного складу, включаючи всіх незалежних членів адміністративної або наглядової ради, повинні мати достатній досвід та знання у відповідних сферах фінансових послуг. Особа, яка відповідає за забезпечення відповідності, регулярно звітує про виконання нею своїх обов'язків вищому керівництву та незалежним членам адміністративної або наглядової ради.

(30) Для запобігання конфлікту інтересів оплата праці незалежних членів адміністративної або наглядової ради не повинна залежати від результатів діяльності кредитно-рейтингової агенції.

(31) Кредитно-рейтингова агенція повинна забезпечити достатню кількість професійно підготовлених та досвідчених працівників для здійснення кредитно-рейтингової діяльності. Зокрема, кредитно-рейтингова агенція повинна стежити за забезпеченням достатніх людських та фінансових ресурсів для присвоєння, моніторингу та перегляду кредитних рейтингів.

(32) Враховуючи специфічні умови кредитно-рейтингових агенцій з кількістю працівників менше 50, компетентні органи повинні мати змогу звільняти такі агенції від деяких зобов'язань, викладених у

¹³ ОЖС 52, 25.2.2005, стор. 51.

цьому Регламенті, стосовно ролі незалежних членів Ради, забезпечення нормативно-правової відповідності та механізмів ротації, та надати їм змогу продемонструвати відповідність цим специфічним умовам. Зокрема, компетентні органи перевіряють, чи дійсно розмір кредитно-рейтингової агенції визначений у такий спосіб, який уникає відповідності кредитно-рейтингової агенції або групи кредитно-рейтингових агенцій вимогам цього Регламенту. Компетентні органи країн-членів повинні застосовувати механізм звільнення у спосіб, який запобігає ризику фрагментації внутрішнього ринку та гарантує однакове застосування законів Євросоюзу.

(33) Довготривалі відносини з одними і тими самим структурами, яким присвоєно кредитний рейтинг, або з відповідними третіми сторонами може порушити незалежність рейтингових аналітиків та осіб, які ухвалюють кредитні рейтинги. Таким чином, до цих аналітиків та осіб застосовується відповідний механізм ротації, який забезпечує поступову зміну складу команд аналітиків та кредитно-рейтингових комітетів.

(34) Кредитно-рейтингові агенції забезпечують належний рівень та вдосконалення методологій, моделей та ключових рейтингових припущень для визначення кредитних рейтингів, а також їх періодичний комплексний аналіз та публікацію їх характеристик у спосіб, який дозволяє здійснювати їх всебічний розгляд. У випадках, коли відсутність надійних даних або складність структури нового типу фінансових інструментів, наприклад структурованого фінансування, викликає серйозні запитання щодо того, чи зможе кредитно-рейтингова агенція забезпечити надійний кредитний рейтинг, агенція не присвоює кредитний рейтинг або відкликає існуючий кредитний рейтинг. У комплексному аналізі необхідно розкривати зміни якості інформації, яка використовується для моніторингу існуючого кредитного рейтингу, та, при необхідності, переглядати кредитний рейтинг.

(35) Для забезпечення якості кредитних рейтингів агенція повинна вжити заходів для забезпечення надійності інформації, яку вона використовує для присвоєння кредитного рейтингу. З цією метою кредитно-рейтингова агенція повинна, між іншим, впевнитися у надійності фінансових звітів, які пройшли незалежний аудит, та опублікованих даних, а також забезпечити перевірку авторитетними організаціями третіх сторін, випадкову вибіркочну перевірку отриманої інформації або засвідчені контрактом чітко викладені положення про відповідальність юридичної особи, якій присвоюється рейтинг, або відповідних третіх сторін у разі навмисного надання у контракті інформації, неправдивої за своєю суттю або такої, що вводить в оману або якщо особа, якій присвоюється рейтинг, або відповідні треті сторони не провели належної експертизи точності інформації відповідно до умов контракту.

(36) Цей Регламент не впливає на обов'язок кредитно-рейтингових агенцій захищати приватні права фізичних осіб стосовно обробки їх персональних даних відповідно до Директиви 95/46/ЄС Європарламенту та Ради Європи від 24 жовтня 1995 року щодо захисту фізичних осіб стосовно обробки їх персональних даних та вільного обігу таких даних¹⁴.

(37) Кредитно-рейтинговим агенціям необхідно запровадити належні процедури для регулярного перегляду методологій, моделей та ключових припущень, що використовуються агенціями для об'єктивного відображення мінливих умов відповідних фондових ринків. З огляду на забезпечення прозорості будь-яка суттєва модифікація методологій та практик, процедур та процесів публікується до набуття нею чинності за винятком випадків, коли екстремальна ринкова ситуація потребує негайної зміни кредитного рейтингу.

(38) Кредитно-рейтингова агенція надає відповідне попередження про ризик, включаючи аналіз чутливості відповідних припущень. Цей аналіз пояснює, як розвиток ринку, що змінює параметри, вбудовані у модель, може вплинути на зміни кредитного рейтингу (наприклад, нестабільність ринкової кон'юнктури). Кредитно-рейтингова агенція повинна забезпечити можливість перевірити та

¹⁴ ОЖС 281, 23.11.1995, стор. 31.

розрахувати штрафні процентні ставки в історичній перспективі та надати достатню базу для зацікавлених сторін зрозуміти динаміку кожної категорії рейтингу за попередні періоди, а також те, яким чином змінювалися категорії рейтингу. Якщо характер кредитного рейтингу або інші обставини унеможливають використання історичних даних про штрафні процентні ставки, або ці дані статистично не надійні або іншим чином вводять в оману користувачів кредитних рейтингів, агенція повинна дати відповідне роз'яснення. Цю інформацію, наскільки це можливо, треба порівнювати з існуючими у галузі схемами для допомоги інвесторам порівняти результати діяльності різних кредитно-рейтингових агенцій.

(39) Для підсилення прозорості кредитних рейтингів та зміцнення захисту інвесторів КЄОРЦП повинен централізовано зберігати інформацію про результати діяльності кредитно-рейтингових агенцій та про присвоєні кредитні рейтинги за попередні роки. Кредитно-рейтингові агенції повинні надавати інформацію у стандартизованому форматі до цієї центральної бази даних. КЄОРЦП забезпечує оприлюднення цієї інформації та кожного року публікує стислий звіт про основні досягнення.

(40) За певних обставин інструменти структурованого фінансування можуть мати наслідки, які відрізняються від наслідків традиційних боргових інструментів. Інвестори, які подають на отримання одних и тих самих категорій рейтингу для обох видів інструментів, можуть дезорієнтуватися без додаткових роз'яснень. Кредитно-рейтингові агенції повинні грати важливу роль у підвищенні обізнаності користувачів кредитними рейтингами стосовно особливостей структурованих фінансових продуктів на відміну від традиційних фінансових інструментів. Таким чином, кредитно-рейтингові агенції повинні чітко розрізняти між категоріями рейтингів, які використовуються для структурованих фінансових інструментів з одного боку, та рейтингових категорій стосовно інших фінансових інструментів або фінансових зобов'язань, з другого шляхом використання додаткового символу до рейтингової категорії.

(41) Кредитно-рейтингові агенції вживають заходів для уникнення ситуацій, коли емітенти замовляють попередню рейтингову оцінку відповідного структурованого фінансового інструменту від декількох кредитно-рейтингових агенцій для визначення агенції, яка пропонує найкращий кредитний рейтинг для означеного продукту. Емітенти також повинні уникати такої практики.

(42) Кредитно-рейтингова агенція веде записи методології для кредитних рейтингів та регулярно вносить туди зміни, а також реєструє суттєві елементи діалогу між рейтинговим аналітиком, організацією, яка замовила рейтинг або її відповідними третіми сторонами.

(43) Для забезпечення високого рівня довіри інвестора та споживача до внутрішнього ринку кредитно-рейтингові агенції, які присвоюють рейтинги у ЄС, повинні пройти реєстрацію. Така реєстрація є основною передумовою для того, щоб кредитно-рейтингові агенції присвоювали кредитні рейтинги, які можна було б використовувати в ЄС для регуляторних цілей. Таким чином, існує необхідність визначити гармонізовані умови та процедури для надання, призупинення та відміни такої реєстрації.

(44) Цей Регламент не замінює процес визнання інститутів зовнішніх кредитних оцінок (ІЗКО) відповідно до Директиви 2006/48/ЄС. ІЗКО, вже визнані в ЄС, повинні подавати заяву на реєстрацію відповідно з цим Регламентом.

(45) Кредитно-рейтинговій агенції, зареєстрованій компетентним органом відповідної країни члена, надається право присвоювати кредитні рейтинги в усьому ЄС. У зв'язку з цим необхідно запровадити єдиний реєстраційний процес, чинний на всій території Євросоюзу. Реєстрація кредитно-рейтингової агенції вступає в силу після того, як прийняте компетентним органом рішення набуває чинності відповідно з національним законодавством країни-члена.

(46) Необхідно запровадити єдине вікно для подання заявок на реєстрацію. КЄОРЦП повинен отримувати заявки на реєстрацію та негайно інформувати про це компетентні органи всіх країн членів. Розгляд заявок на реєстрацію на національному рівні здійснює відповідний компетентний орган. Для ефективної роботи з кредитно-рейтинговими агенціями компетентні органи повинні запровадити оперативну мережу (колегію), об'єднану ефективною інформаційною інфраструктурою. КЄОРЦП повинен створити підкомітет який спеціалізується на кредитних рейтингах кожної категорії активів, яким присвоюються кредитні рейтинги.

(47) Деякі кредитно-рейтингові агенції складаються з декількох юридичних осіб, які разом формують групу кредитно-рейтингових агенцій. Під час реєстрації кожної з таких агенцій учасників однієї групи компетентні органи відповідних країн-членів координують розгляд заяв від таких кредитних агенцій, що належать до однієї групи, а також прийняття рішення стосовно їх реєстрації. Втім, необхідно мати можливість відмовити у реєстрації кредитно-рейтинговій агенції, яка належить до однієї групи, якщо ця агенція не відповідає вимогам для реєстрації в той час, як інші агенції цієї групи відповідають всім вимогам щодо реєстрації відповідно до цього Регламенту. Оскільки колегія не має повноважень приймати обов'язкові до виконання рішення, компетентні органи кожної країни члена, де знаходяться члени групи кредитно-рейтингових агенцій, видає окреме рішення відносно кожної кредитно-рейтингової агенції, яка діє на території відповідної країни-члена.

(48) Колегія повинна підготувати ефективну платформу для обміну наглядовою інформацією серед компетентних органів, координації їх діяльності та заходів, необхідних для ефективного нагляду за діяльністю кредитно-рейтингових агенцій. Зокрема, колегія сприяє моніторингу виконання умов для затвердження кредитних рейтингів, присвоєних у третіх країнах, сертифікації, залученню допомоги від сторонніх організацій та пільгам, які надає цей Регламент. Діяльність колегії робить внесок у скоординоване застосування норм цього Регламенту та у зближення наглядових практик.

(49) Для кращої координації діяльності колегії її члени повинні обрати координатора, якій повинен головувати на зборах колегії, готувати у письмовій формі її координаційні механізми та координувати її дії. Під час процесу реєстрації він визначає потреби у подовженні періоду оцінки заяв, координує таку оцінку та підтримує зв'язок з КЄОРЦП.

(50) У листопаді 2008 р. Комісія заснувала групу високого рівня та поклала на неї завдання оцінити майбутню європейську наглядову структуру у сфері фінансових послуг, включаючи роль КЄОРЦП.

(51) Поточна наглядова структура не розглядається як довготривале рішення для нагляду за діяльністю кредитно-рейтингових агенцій. Колегія компетентних органів, завдання яких полягає у модернізації спільних наглядових заходів та об'єднанні зусиль у цій сфері ЄС, є значним кроком вперед, але може не мати всіх переваг більш консолідованого нагляду за діяльністю кредитно-рейтингових агенцій. Криза міжнародних фінансових ринків яскраво продемонструвала необхідність подальшого вивчення потреб у комплексних реформах регуляторної та наглядової моделі фінансового сектору ЄС. Для досягнення необхідного рівня об'єднання та співпраці у наглядовій сфері, зміцнення стабільності фінансової системи нагально потрібні подальші всебічні реформи регуляторної та наглядової моделі фінансового сектору ЄС, які необхідно запровадити Комісією якомога скоріше з належним урахуванням висновків, представлених групою експертів під керівництвом Жака де Ларосьє 25 лютого 2009 р. Комісія повинна негайно у будь-якому випадку представити до 1 липня 2010 року звіт до Європарламенту, Ради Європи та інших установ стосовно висновків з приводу вищезазначеного, а також надати законодавчу пропозицію для подолання недоліків координації та співпраці у сфері нагляду.

(52) Значні зміни режиму затвердження, механізмів залучення сторонньої допомоги, а також відкриття та закриття філіалів повинні, між іншим, розглядатися, як суттєві зміни до умов первинної реєстрації кредитно-рейтингової агенції.

(53) Нагляд за кредитно-рейтинговою агенцією здійснює компетентний орган країни члена, де розташований її зареєстрований офіс, у співпраці з компетентними органами інших країн-членів із залученням відповідної колегії та необхідної підтримки з боку КЄОРЦП.

(54) Спроможність компетентного органу країни-члена, де розташований зареєстрований офіс агенції, та інших членів колегії здійснювати оцінку та моніторинг відповідності кредитно-рейтингової агенції вимогам цього Регламенту не обмежується угодами агенції щодо залученням сторонніх ресурсів. Кредитно-рейтингова агенція відповідає за будь-які зобов'язання за цим Регламентом у разі використання агенцією сторонніх ресурсів.

(55) Для підтримки високого рівня довіри з боку інвестора та споживача, а також для забезпечення безперервного нагляду за кредитними рейтингами, присвоєними у ЄС, кредитно рейтингів агенції, штаб-квартири яких розташовані за межами ЄС, відкривають свої філіали у ЄС для ефективного нагляду за їх діяльністю в ЄС та ефективному використанню режиму затвердження. Необхідно також заохочувати виникнення нових учасників на ринку кредитно-рейтингових агенцій.

(56) Компетентний орган повинен мати змогу використовувати свої повноваження, визначені у цьому Регламенті, стосовно кредитно-рейтингових агенцій, осіб, які займаються кредитно-рейтинговою діяльністю, третіх сторін, з якими кредитно-рейтингові агенції мають угоди про виконання певних функцій або заходів, а також інших осіб, які будь-яким чином зв'язані або мають відношення до кредитно-рейтингових агенцій або відповідної діяльності. Такі особи включають акціонерів або членів наглядових або адміністративних рад кредитно-рейтингових агенцій або організацій, яким присвоєно рейтинг.

(57) Положення цього Регламенту стосовно винагороди за здійснення нагляду без обмеження відносяться до відповідних положень національного законодавства стосовно наглядових та інших подібних винагород.

(58) Необхідно створити механізм забезпечення ефективного виконання цього Регламенту. Компетентні органи країн-членів повинні мати у своєму розпорядженні необхідні засоби для забезпечення того, щоб рейтинги, присвоєні у ЄС, відповідали вимогам цього Регламенту. Використання цих наглядових заходів необхідно координувати за допомогою відповідної колегії. Такі заходи, як зняття з реєстрації або призупинення використання кредитних рейтингів для регуляторних цілей застосовуються тоді, коли вони вважаються пропорційними ступеню порушення зобов'язань, які виникають згідно з цим Регламентом. Застосовуючи свої наглядові повноваження, компетентні органи повинні враховувати інтереси інвесторів та ринкової стабільності. Оскільки необхідно зберігати незалежність кредитно-рейтингових агенцій в процесі присвоєння кредитних рейтингів, жодний компетентний орган або країна член не можуть втручатися у зміст кредитного рейтингу або у методологію, за допомогою якої кредитно-рейтингова агенція визначає кредитні рейтинги, для уникнення дискредитації рейтингу. Якщо кредитно-рейтингова агенція відчуває тиск, вона повинна повідомити про це Комісію та КЄОРЦП. Комісія у кожному окремому випадку оцінює необхідність вживати дії проти відповідної країни-члена за невиконання зобов'язань за цим Регламентом.

(59) Бажано забезпечити, щоб прийняття рішень, на які посилається цей Регламент, засновувалося на тісній співпраці між компетентними органами країн-членів, а ухвалення реєстраційних рішень відбувалося на основі угоди. Це необхідна передумова для ефективного процесу реєстрації та здійснення нагляду. Процес прийняття рішень повинен бути ефективним, швидким та узгодженим.

(60) Компетентні органи країн-членів повинні співпрацювати з метою уникнення дублювання завдань.

(61) Крім того, важливо забезпечити обмін інформацією між компетентними органами, які здійснюють нагляд за діяльністю кредитно-рейтингових агенцій згідно з цим Регламентом та

компетентними органами, які наглядають за фінансовими установами, зокрема тими, які відповідають за пруденціальний контроль або фінансову стабільність країн-членів.

(62) Компетентні органи країн-членів за винятком компетентних органів країни-члена, де розташований зареєстрований офіс кредитно-рейтингової агенції, повинні мати змогу втручатися та вживати відповідних наглядових заходів після повідомлення КЄОРЦП та компетентного органа країни-члена, де розташований зареєстрований офіс кредитно-рейтингової агенції, та після консультацій з відповідною колегією у разі, якщо вони встановили, що зареєстрована кредитно-рейтингова агенція, чий рейтинг використовується на їх території, порушила зобов'язання, які впливають з цього Регламенту.

(63) Якщо Регламент не встановлює окрему процедуру стосовно реєстрації, сертифікації або їх відкликання, ухвалення наглядових заходів або виконання наглядових повноважень, ці процедури, включаючи мовні режими, професійну таємницю та привілеї на збереження адвокатської таємниці регулює національне законодавство, не впливаючи на права кредитно-рейтингової агенції та інших осіб за цим законодавством.

(64) Необхідно посилити зближення повноважень за розпорядженням компетентних органів для забезпечення рівноцінного виконання по всьому внутрішньому ринку.

(65) КЄОРЦП забезпечує послідовність застосування Регламенту. Він повинен зміцнювати та сприяти співпраці та координації компетентних органів у наглядовій діяльності та, при необхідності, надавати рекомендації. Таким чином, КЄОРЦП повинен запровадити механізм посередництва та партнерської перевірки для сприяння послідовного підходу з боку компетентних органів.

(66) Країни-члени встановлюють правила щодо штрафних санкцій, які застосовуються за порушення положень цього Регламенту, та стежать за їх застосуванням. Ці штрафні санкції повинні бути ефективними, відповідними, стримуючими та, принаймні, покривати випадки значних професійних порушень та відсутності необхідної обачності. Країни-члени повинні мати змогу накладати адміністративні або кримінальні санкції. КЄОРЦП розробляє рекомендації щодо зближення практики застосування цих санкцій.

(67) Будь-який обмін або передача інформації між компетентними органами, іншими установами, організаціями та особами повинен здійснюватися відповідно до правил передачі особистих даних, викладених у Директиві 95/46/ЄС.

(68) Цей Регламент передбачає правила стосовно обміну інформації з компетентними органами третіх країн, зокрема з тими, які відповідають за нагляд за рейтинговими агенціями, які займаються затвердженням та сертифікацією.

(69) Без обмежень для застосування законів ЄС, будь-який позов проти кредитно-рейтингових агенцій відносно будь-якого порушення положень цього Регламенту висувається відповідно до норм національного законодавства щодо цивільної відповідальності.

(70) Заходи для впровадження цього Регламенту затверджуються згідно з Рішенням Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, де викладені процедури застосування повноважень, покладених на Комісію¹⁵.

(71) Зокрема, Комісії надається повноваження вносити з урахуванням міжнародного досвіду зміни до Додатків I та II, які встановлюють спеціальні критерії для оцінки відповідності кредитно-рейтингової агенції її зобов'язань щодо внутрішньої організації, операційних заходів, правил стосовно

¹⁵ ОЖС 184, 17.7.1999, стор. 23.

персоналу, презентації та розкриття кредитних рейтингів, а також встановлювати або змінювати критерії визначення рівноцінності регуляторної та наглядової законодавчої бази третіх країн відносно цього Регламенту. Оскільки ці заходи мають загальний характер та спрямовані на внесення змін в несуттєві елементи Регламенту, між іншим, шляхом внесення нових несуттєвих елементів, їх необхідно затверджувати згідно з нормативним процедурами з належною дбайливістю, передбаченою статтею 5а Рішення 1999/468/ЄС.

(72) З огляду на необхідність врахування подальшого розвитку фінансового ринку Комісія повинна подавати у Європарламент та Раду Європи звіт з оцінкою застосування цього Регламенту, зокрема стосовно регуляторної надійності кредитних рейтингів, а також відповідності винагороди, яку сплачує кредитно-рейтингової агенції організація, що замовила рейтинг. У світлі цієї оцінки Комісія висуватиме відповідні законодавчі пропозиції.

(73) Комісія також подає звіт у Європарламент та Раду Європи стосовно оцінки стимулів для емітентів користуватися послугами рейтингових агенцій, заснованих у ЄС, для частини їх рейтингів як можливих альтернатив моделі «емітент платить», включаючи створення в ЄС державних кредитно-рейтингових агенцій та наближення національних норм стосовно порушень до положень цього Регламенту. У світлі цієї оцінки Комісія висуватиме відповідні законодавчі пропозиції.

(74) Комісія також подає звіт у Європарламент та Раду Європи стосовно оцінки розвитку регуляторної та наглядової бази для кредитно-рейтингових агенцій у третіх країнах та наслідків цього розвитку та перехідних положень цього Регламенту, які посилаються на стабільність фінансових ринків в ЄС.

(75) Оскільки мета цього Регламенту стосовно якості кредитних рейтингів, які будуть присвоюватися на міжнародному ринку, не може бути досягнута окремо країнами-членами з урахуванням недостатності їх законодавчої бази у цій сфері і того факту, що більшість існуючих кредитно-рейтингових агенцій засновані за межами ЄС, але її можна краще досягти на рівні Євросоюзу, оскільки він може вжити заходів відповідно до принципу субсидіарності згідно із статтею 5 Договору про заснування Європейського співтовариства. Згідно з принципом пропорційності викладеним у вищезгаданій статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення цієї мети.

УХВАЛИЛИ НАСТУПНИЙ РЕГЛАМЕНТ:

РОЗДІЛ I ОБ'ЄКТ РЕГЛАМЕНТУ, СФЕРА ДІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1 Об'єкт

Цей Регламент вводить загальний регуляторний підхід для посилення цілісності, прозорості, відповідальності, належного управління та надійності кредитно-рейтингової діяльності, забезпечуючи якість кредитних рейтингів, присвоєних у ЄС шляхом сприяння безперешкодному функціонуванню внутрішнього ринку та досягнення високого рівня захисту споживачів та інвесторів. Він закладає умови для присвоєння кредитних рейтингів та норми організації та поведінки кредитно-рейтингових агенцій у просування своєї незалежності та уникнення конфлікту інтересів.

Стаття 2 Сфера дії

1. Цей Регламент застосовується до кредитних рейтингів, присвоєних кредитно-рейтинговими агенціями, зареєстрованими у ЄС, які публікуються та розповсюджуються зі підпискою.

2. Цей Регламент не застосовується до:

(a) приватних кредитних рейтингів, які не підлягають опублікуванню та розповсюдженню за підпискою та готуються виключно за індивідуальним замовленням осіб;

(b) кредитних оцінок позичальника, систем кредитних оцінок та аналогічних оцінок зобов'язань, які виникають у сфері споживчих, комерційних та промислових відносин;

(c) кредитних рейтингів, підготовлених експортними кредитними агенціями відповідно до пункту 1.3 частини 1 Додатку VI до Директиви 2006/48/ЄС; або

(d) кредитних рейтингів, підготовлених центральними банками:

(i) які не оплачуються суб'єктами, яким присвоєно рейтинг;

(ii) яку не публікуються;

(iii) які присвоюються відповідно до принципів, стандартів та процедур, що забезпечують належну цілісність та незалежність кредитно-рейтингової діяльності відповідно до цього Регламенту; та

(iv) які не зв'язані з фінансовими інструментами, випущеними відповідними центральними банками країн членів.

3. Кредитно-рейтингова агенція подає на реєстрацію відповідно до цього Регламенту як умову для визнання її інститутом зовнішніх кредитних оцінок (ІЗКО) відповідно до частини 2 Додатку VI до Директиви 2006/48/ЄС, крім агенцій, які тільки присвоюють кредитні рейтинги, зазначені у параграфі 2.

4. Для забезпечення рівномірного застосування параграфа 2 підпункту (d), Комісія може шляхом отримання заяви від країни-члена відповідно до регулюючої процедури, на яку посилається Стаття 38(3) та відповідно до параграфа 2(d) цієї статті ухвалити рішення про те, що центральний банк підпадає під дію цього підпункту і що його кредитні рейтинги виключаються із сфери дій цього Регламенту. Комісія на своїй Інтернет-сторінці публікує перелік центральних банків, які виключаються із сфери дій підпункту (d) параграфу 2 цієї статті.

Стаття 3 **Визначення**

1. Для цілей цього Регламенту застосовуються наступні визначення:

(a) *кредитний рейтинг* означає висновок відносно кредитоспроможності суб'єкту економічної діяльності, боргу або фінансового зобов'язання, боргового зобов'язання, привілейованої акції або іншого фінансового інструменту, який присвоюється з використанням встановленої та визначеної оціночної системи рейтингових категорій;

(b) *кредитно-рейтингова агенція* означає юридичну особу, чия діяльність включає присвоєння кредитних рейтингів на професійній основі;

- (с) *країна член агенції* означає країну-члена, де розташований зареєстрований офіс кредитно-рейтингової агенції;
- (d) *рейтинговий аналітик* означає особу, яка виконує аналітичні функції, необхідні для присвоєння кредитного рейтингу;
- (e) *ведучий рейтинговий аналітик* означає особу, головне зобов'язання якої полягає у розробці кредитного рейтингу або спілкуванні з емітентом стосовно конкретного кредитного рейтингу або, загалом стосовно кредитного рейтингу фінансового інструменту, який випускається цим емітентом та, при необхідності, у підготовці рекомендацій для рейтингового комітету щодо такого рейтингу;
- (f) *суб'єкт рейтингу* означає юридичну особу, чия кредитоспроможність прямо або опосередковано оцінюється шляхом застосування кредитного рейтингу, незважаючи на те, замовляла вона кредитний рейтинг чи ні, надавала інформацію для кредитного рейтингу чи ні;
- (g) *регуляторні цілі* означають використання кредитного рейтингу для конкретної цілі відповідності законодавству ЄС у його застосуванні національним законодавством країни-члена;
- (h) *рейтингова категорія* означає буквений чи цифровий символ, який може супроводжуватися додаванням визначальних символів, які використовуються у кредитному рейтингу для надання відносного ступеню ризику у визначенні різних характеристик ризику різних суб'єктів рейтингу, емітентів та фінансових інструментів або інших активів;
- (i) *пов'язана третя сторона* означає ініціатора, координатора, спонсора, сервісного агента або будь-яку іншу сторону, яка взаємодіє з кредитно-рейтинговою агенцією від імені суб'єкту рейтингу, включаючи будь-яку особу, яка безпосередньо або опосередковано зв'язана з суб'єктом рейтингу шляхом контролю;
- (j) *контроль* означає взаємозв'язок між материнською компанією та філіалом, як зазначається у статті 1 Директиви Ради Європи 83/349/ЕЕС від 13 червня 1983 р. стосовно консолідованих рахунків¹⁶, або тісний зв'язок між фізичною або юридичною особою та компанією;
- (k) *фінансовий інструмент* означає будь-який з фінансових інструментів, перелічених у Розділі С Додатку I до Директиви 2004/39/ЄС Європарламенту та Ради Європи від 21 квітня 2004 р. стосовно ринків фінансових інструментів¹⁷;
- (l) *структурований фінансовий інструмент* означає фінансовий інструмент або інший актив який виникає внаслідок операції або схеми сек'ютеризації, які зазначаються у статті 4(3б) Директиви 2006/48/ЄС;
- (m) *група кредитно-рейтингових агенцій* означає групу компаній, заснованих у ЄС, які складаються з материнської компанії та філіалів у значенні статей 1 та 2 Директиви 83/349/ЕЕС, а також компаній, які пов'язані між собою взаєминами у значенні статті 12(1) Директиви 83/349/ЕЕС діяльність яких включає присвоєння кредитних рейтингів. Для цілей статті 4(3)(а), група кредитно-рейтингових агенцій включає також, кредитно-рейтингові агенції, які засновані у третіх країнах;

¹⁶ ОЖС 193, 18.7.1983, стор. 1.

¹⁷ ОЖС 145, 30.4.2004, стор. 1.

(n) *вище керівництво* означає особу або осіб, які ефективно керують бізнесом кредитно-рейтингової агенції та є членом або членами її адміністративної або наглядової ради;

(o) *кредитно-рейтингова діяльність* означає аналіз даних та інформації, оцінку, затвердження, присвоєння та перегляд кредитних рейтингів.

2. Для цілей параграфу 1(a) наступне не вважається кредитними рейтингами:

(a) рекомендації за визначенням статті 1(3) Директиви Комісії ЄС 2003/125/ЄС¹⁸;

(b) інвестиційне дослідження у значенні статті 24(1) Директиви 2006/73/ЄС¹⁹ та інші форми загальних рекомендацій таких як «купувати», «продавати» або «тримати» відносно операцій з фінансовими інструментами або фінансовими зобов'язаннями; або

(c) висновки щодо вартості фінансового інструменту або фінансового зобов'язання.

Стаття 4

Використання кредитних рейтингів

1. Кредитні установи за визначенням Директиви 2006/48/ЄС, інвестиційні фірми за визначенням Директиви 2004/39/ЄС, страхові компанії, які підпадають під дію Першої Директиви Ради Європи 73/239/ЄЕС від 24 липня 1973 р. стосовно координації законів, нормативної бази та адміністративних положень про заснування та ведення бізнесу прямого страхування за винятком страхування життя²⁰, компанії із страхування життя за визначенням Директиви 2002/83/ЄС Європарламенту та Ради Європи від 5 листопада 2002 р. стосовно страхування життя²¹, компанії перестраховування за визначенням Директиви 2005/68/ЄС Європарламенту та Ради Європи від 16 листопада 2005 р. щодо компаній перестраховування²², компанії колективних інвестицій у перевідні цінні папери за визначенням Директиви 85/611/ЄЕС та пенсійних фондів за визначенням Директиви 2003/41/ЄС можуть використовувати кредитні рейтинги для регуляторних цілей тільки якщо вони присвоєні кредитно-рейтинговими агенціями, заснованими у ЄС та зареєстрованими відповідно до цього Регламенту.

Якщо проспект, опублікований згідно з Директивою 2003/71/ЄС та Регламентом (ЄС) № 809/2004, містить посилання на кредитний рейтинг або кредитні рейтинги, то емітент, оферент або особа, яка запитує допуск на торгівля на регульованому ринку, повинні забезпечити включення у проспект чіткої та примітної інформації стосовно того, чи присвоєний кредитний рейтинг кредитно-рейтинговою агенцією створеною в ЄС та зареєстрованою відповідно до цього Регламенту.

2. Вважається, що кредитно-рейтингова агенція, створена в ЄС та зареєстрована відповідно до цього Регламенту, присвоїла кредитний рейтинг, якщо він був опублікований на Інтернет-сторінці кредитно-рейтингової агенції або іншим чином оприлюднений або розповсюджений за підпискою та презентований або розкритий відповідно із зобов'язаннями статті 10 з чітким визначенням того, що цей кредитний рейтинг був затверджений згідно з параграфом 3 цієї статті.

3. Кредитно-рейтингова агенція, створена в ЄС та зареєстрована відповідно до цього Регламенту, може затвердити кредитний рейтинг, присвоєний у третій країні, тільки якщо кредитно-рейтингова діяльність, внаслідок якої присвоєно кредитний рейтинг, відповідає наступним умовам:

¹⁸ ОЖС 339, 24.12.2003, стор. 73.

¹⁹ Директива Комісії 2006/73/ЄС від 10 серпня 2006 р., що впроваджує Директиву 2004/39/ЄС Європарламенту та Ради Європи щодо організаційних вимог та умов діяльності інвестиційних фірм та визначає терміни для цілей цієї Директиви Directive (ОЖС 241, 2.9.2006, стор. 26).

²⁰ ОЖС 228, 16.8.1973, стор. 3.

²¹ ОЖС 345, 19.12.2002, стор. 1.

²² ОЖС 323, 9.12.2005, стор. 1.

- (а) кредитно-рейтингова діяльність, внаслідок якої присвоєне кредитний рейтинг, що підлягає затвердженню, здійснюється повністю або частково кредитно-рейтинговою агенцією, яка затверджує цей рейтинг або кредитно-рейтинговими агенціями, які належать до однієї групи;
- (b) кредитно-рейтингова агенція перевірила та спроможна продемонструвати на постійній основі компетентному органу країни члена агенції, що здійснення кредитно-рейтингової діяльності кредитно-рейтинговою агенцією третьої країни, внаслідок якої присвоюється кредитний рейтинг, що підлягає затвердженню, відповідає умовам, які є, принаймні, такими ж суворими, як умови, викладені у статтях 6-12;
- (с) спроможність компетентного органу країни-члена агенції, що затверджує, або колегії компетентних органів, на яку посилається стаття t29 (колегія) оцінювати та здійснювати моніторинг відповідності кредитно-рейтингової агенції, утвореної у третій країні, вимогам пункт (b) не обмежується;
- (d) кредитно-рейтингова агенція на вимогу компетентного органу країни-члена агенції надає всю інформацію, необхідну для здійснення компетентним органом перевірки на постійній основі відповідності вимогам цього Регламенту;
- (е) існує об'єктивна причина підготовки кредитного рейтингу у третій країні;
- (f) кредитно-рейтингова агенція, створена у третій країні, є уповноваженою або зареєстрованою та підлягає нагляду у цій третій країні;
- (g) режим регулювання у третій країні не дозволяє втручання компетентних органів або інших державних органів третьої країни у зміст кредитних рейтингів та методології; та
- (h) існує відповідна угода про співробітництво між компетентним органом країни члена агенції, що затверджує, та відповідним компетентним органом кредитно-рейтингової агенції, створеної у третій країні. Компетентний орган країни-члена агенції забезпечує визначення цією Угодою, принаймні, наступного:
 - (i) механізму обміну інформацією між відповідними компетентними органами; та
 - (ii) процедур координації наглядової діяльності для надання компетентному органу країни члена агенції, що затверджує, змоги здійснювати моніторинг кредитно-рейтингової діяльності, внаслідок якої на постійній основі присвоюються кредитні рейтинги.

4. Кредитний рейтинг, затверджений відповідно до параграфу 3, вважається таким, що присвоєно кредитно рейтинговою агенцією, створеною у ЄС та зареєстрованою відповідно до цього Регламенту. Кредитно-рейтингова агенція, створена у ЄС та зареєстрована відповідно до цього Регламенту, не використовує цього затвердження з наміром ухилитися від виконання вимог цього Регламенту.

5. Кредитно-рейтингова агенція, яка затвердила кредитний рейтинг, присвоєний у третій країні відповідно до параграфу 3, несе повну відповідальність за такий кредитний рейтинг та за виконання умов, зазначених у цьому Регламенті.

6. Якщо Комісія відповідно до статті 5(6) визнала, що нормативно-правова база третьої країни є рівноцінною вимогам цього Регламенту, а угоди про співробітництво згідно із статтею 5(7) виконуються, кредитно-рейтингова агенція, яка затверджує кредитні рейтинги, присвоєні у третій

країні, не зобов'язана більше перевіряти та демонструвати виконання умов, викладених у параграфі 3(g) цієї статті.

Стаття 5

Рівноцінність та сертифікація, що ґрунтується на рівноцінності

1. Кредитні рейтинги, які стосуються заснованих у третіх країнах суб'єктів або випущених у третіх країнах фінансових інструментів, та які надаються кредитно-рейтинговими агенціями, заснованими у третіх країнах, можуть застосовуватися в ЄС згідно зі статтею 4 (1) без дотримання умови, згідно з якою вони мають бути ухвалені відповідно до статті 4 (3) у разі, якщо

(a) кредитно-рейтингова агенція є офіційно визнаною або зареєстрованою в такій третій країні та підлягає нагляду в такій третій країні;

(b) ЄС прийняв рішення про рівноцінність відповідно до пункту 6 цієї статті, і таким чином визнав правову та наглядову базу цієї третьої країни такою, що є рівноцінною вимогам цього Регламенту;

(c) зазначені у пункті 7 цієї статті домовленості про співробітництво мають юридичну силу;

(d) присвоєні кредитно-рейтинговою агенцією кредитні рейтинги, а також кредитно-рейтингова діяльність такої агенції не чинять системний вплив на фінансову стабільність чи цілісність фінансових ринків однієї або кількох країн-членів; та

(e) кредитно-рейтингова агенція сертифікована відповідно до пункту 2 цієї статті.

2. Кредитно-рейтингова агенція, яка відповідає вимогам пункту 1, може звернутися із заявою про проходження сертифікації. Така заява подається до Комітету європейських органів з регулювання цінних паперів (КСОРЦП) відповідно до положень статті 15. Впродовж п'яти робочих днів після отримання заяви про проходження сертифікації Комітет надсилає заяву компетентним органам всіх країн-членів із пропозицією розглянути можливість щодо набуття членства у відповідній колегії згідно зі статтею 29 (3) (b). Компетентні органи, які прийняли рішення про набуття членства у колегії, повідомляють про це Комітет впродовж десяти робочих днів після отримання запрошення Комітету. Компетентні органи, які повідомили Комітет згідно з цим пунктом, набувають членства у колегії. Впродовж двадцяти робочих днів після отримання заяви про проходження сертифікації Комітет укладає та розміщує на своїх Інтернет-сторінці перелік компетентних органів, які є членами колегії. Члени колегії обирають координатора відповідно до зазначених у статті 29(5) критеріїв впродовж десяти робочих днів після розміщення інформації на Інтернет-сторінці. Склад та порядок роботи сформованої колегії регулюється статтею 29.

3. Заява про проходження сертифікації розглядається у порядку, передбаченому в статті 16. Рішення про сертифікацію приймається з огляду на критерії, зазначені у підпунктах (a) та (d) пункту 1 цієї статті.

Рішення про сертифікацію повідомляється та оприлюднюється згідно зі статтею 18.

4. Кредитно-рейтингова агенція може окремо звернутися із заявою про звільнення від дотримання вимоги

(a) дотримуватися деяких або всіх зазначених у розділі А додатку I та статті 7 (4) вимог залежно від кожного конкретного випадку у разі, якщо кредитно-рейтингова агенція продемонструє, що такі вимоги є непропорційними з огляду на профіль, масштаб та ступінь складності її бізнесової діяльності та характер та обсяг її діяльності з надання кредитних рейтингів;

(b) щодо необхідності фізичної присутності у ЄС у разі, якщо така вимога є занадто обтяжливою та несумірною з огляду на профіль, масштаб та ступінь складності її бізнесової діяльності та характер та обсяг її діяльності з надання кредитних рейтингів;

При розгляді такої заяви компетентні органи беруть до уваги розмір агенції-заявника з огляду на профіль, масштаб та ступінь складності її бізнесової діяльності та характер і обсяг її діяльності з надання кредитних рейтингів, а також вплив рейтингів, які присвоює ця кредитно-рейтингова агенція на фінансову стабільність або цілісність фінансових ринків однієї або кількох країн-членів. За результатами такого розгляду компетентний орган може надати кредитно-рейтинговій агенції дозвіл про таке звільнення.

5. Рішення про звільнення, що приймається згідно пункту 4 цієї статті, підлягає узгодженню із зазначеними у статті 16 відповідними положеннями та процесуальними нормами за винятком другого підпункту пункту 7 цієї статті. Якщо члени відповідної колегії протягом тривалого часу не можуть дійти згоди щодо надання звільнення кредитно-рейтинговій агенції, обґрунтоване рішення щодо звільнення приймається координатором. Для цілей сертифікації (включаючи надання звільнень) та нагляду у разі необхідності координатор виконує функції компетентного органу країни-члена агенції.

6. Комісія може прийняти рішення про рівноцінність згідно із передбаченою у статті 38 (3) процедурою, зазначаючи при цьому, що правова та наглядова база третьої країни забезпечує дотримання кредитно-рейтинговою агенцією, офіційно визнаною або зареєстрованою в цій третій країні, обов'язкових для виконання вимог, які випливають з цього Регламенту і які суворо відстежуються та виконуються у такій третій країні.

Правова та наглядова база третьої країни може вважатися рівноцінною цьому Регламенту, якщо вона, принаймні, відповідає таким умовам:

(a) кредитно-рейтингові агенції у такій третій країні підлягають обов'язковій легалізації або реєстрації, а також суворому нагляду та обов'язковому виконанню на постійній основі;

(b) кредитно-рейтингові агенції у такій третій країні повинні дотримуватися обов'язкових для виконання норм, які є рівноцінними нормам, зазначеним у статтях 6 – 12 та Додатку I;

(c) регуляторний режим у такій третій країні унеможливує втручання наглядових органів та інших державних органів такої третьої країни у зміст кредитних рейтингів та методологій.

Комісія уточнює або коригує зазначені у підпунктах (a) – (c) другого підпункту критерії задля приведення їх у відповідність із змінами на фінансових ринках. Ці заходи, спрямовані на коригування несуттєвих елементів цього Регламенту, затверджуються згідно із зазначеною у статті 38 (2) регулятивною процедурою, яка передбачає ретельну перевірку.

7. Координатор укладає домовленості про співробітництво з відповідними уповноваженими органами третіх країн, чий правові та наглядові бази було визнано рівноцінними цьому Регламенту відповідно до пункту 6. У таких домовленостях має бути принаймні зазначено:

(a) механізм обміну інформацією між зацікавленими уповноваженими органами, та

(b) процедури щодо координації наглядової діяльності.

КСОРЦП координує розробку домовленостей про співробітництво між компетентними органами країн-членів та відповідними компетентними органами третіх країн, чий нормативно-правові бази було визнано рівноцінними цьому Регламенту відповідно до пункту 6.8.

Сертифіковані кредитно-рейтингові агенції та присвоєні ними кредитні рейтинги ними регулюються статтями 20, 24 та 25, до яких було внесено необхідні зміни (*mutatis mutandis*)

ПРИСВОЄННЯ КРЕДИТНИХ РЕЙТИНГІВ

Стаття 6

Незалежність та запобігання конфліктам інтересів

1. Кредитно-рейтингова агенція докладає всіх необхідних зусиль для того, щоб жодний поточний або потенційний конфлікт інтересів або ділові стосунки за участю кредитно-рейтингової агенції, що присвоює кредитний рейтинг, її менеджерів, рейтингових аналітиків, працівників, будь-яких інших фізичних осіб, чиї послуги, знаходяться у розпорядженні або під контролем кредитно-рейтингової агенції, або за участю будь-якої іншої особи, безпосередньо або опосередковано пов'язаної з нею через контроль, не впливав на присвоєння кредитного рейтингу.

2. Задля забезпечення виконання пункту 1 кредитно-рейтингова агенція має дотримуватися вимог, зазначених у розділах А та В додатку I.

3. На прохання кредитно-рейтингової агенції уповноважений орган країни-члена агенції може звільнити кредитно-рейтингову агенцію від дотримання вимог, зазначених у підпунктах 2, 5, та 6 розділу А додатку I та у статті 7(4) у разі, якщо кредитно-рейтингова агенція продемонструє, що такі вимоги є непропорційними з огляду на профіль, масштаб та ступінь складності її бізнесової діяльності та характер та обсяг її діяльності з надання кредитних рейтингів, а також, що

(а) кредитно-рейтингова агенція має менш ніж 50 працівників;

(б) кредитно-рейтингова агенція вжила заходів та здійснила процедури, і, зокрема, механізми внутрішнього контролю, домовленості про звітування та заходи щодо забезпечення незалежності рейтингових аналітиків та осіб, що ухвалюють кредитні рейтинги, які забезпечують ефективне досягнення цілей цього Регламенту; та

(с) розмір кредитно-рейтингової агенції не є обумовленим наміром ухилитися від дотримання вимог цього Регламенту кредитно-рейтинговою агенцією або групою кредитно-рейтингових агенцій.

У разі групи кредитно-рейтингових агенцій компетентні органи забезпечують стан справ, коли хоча б одна кредитно-рейтингова агенція у групі не була звільнена від виконання вимог 7 підпунктів 2, 5 та 6 розділу А додатку I та статті 7(4).

Стаття 7

Рейтингові аналітики, працівники та інші особи, що беруть участь у присвоєнні кредитних рейтингів

1. Кредитно-рейтингова агенція має забезпечити наявність необхідних знань та досвіду для виконання покладених на них обов'язків у рейтингових аналітиків, її працівників, будь-яких інших фізичних осіб, чиї послуги, знаходяться у розпорядженні або під контролем кредитно-рейтингової агенції та які безпосередньо залучені у кредитно-рейтингову діяльність.

2. Кредитно-рейтингова агенція має забезпечити, щоб зазначені у пункті 1 особи не мали дозволу на ініціювання або участь у переговорах стосовно винагород або виплат з будь-яким суб'єктом рейтингу,

пов'язаною третьою особою або будь-якою особою, яка безпосередньо або опосередковано пов'язана з суб'єктом рейтингу через контроль.

3. Кредитно-рейтингова агенція має забезпечити виконання вимог, зазначених у розділі С додатку I, вказаними у пункті 1 особами.

4. Кредитно-рейтингова агенція встановлює відповідний механізм поступової ротації рейтингових аналітиків та осіб, які ухвалюють кредитні рейтинги, як це визначено у розділі С додатку I. Такий ротаційний механізм має впроваджуватись поетапно і стосуватись окремих осіб, а не груп осіб.

5. Компенсація та оцінка продуктивності рейтингових аналітиків та осіб, які ухвалюють кредитні рейтинги, не повинні залежати від обсягу надходжень, отримуваних кредитно-рейтинговою агенцією від суб'єктів рейтингу або пов'язаних третіх осіб.

Стаття 8

Методології, моделі та основні рейтингові припущення

1. Кредитно-рейтингова агенція повідомляє громадськість про методології, моделі та основні рейтингові припущення, які вона застосовує у своїй кредитно-рейтинговій діяльності, як це визначено у пункті 5 частини I розділу E додатку I.

2. Кредитно-рейтингова агенція приймає, виконує та забезпечує виконання у примусовому порядку заходів, спрямованих на те, щоб кредитні рейтинги, які вона присвоює, ґрунтувалися на ретельному аналізі всієї наявної в неї інформації, яка має значення для здійснюваного нею аналізу відповідно до її рейтингових методологій.

Вона вживає всіх необхідних заходів, аби інформація, яку вона використовує для присвоєння кредитного рейтингу, була належної якості та надходила з надійних джерел.

3. Кредитно-рейтингова агенція застосовує суворі, системні та безперервні рейтингові методології, які затверджуються в обов'язковому порядку на підставі історичного досвіду, включаючи визначення ефективності у попередні періоди.

4. У разі якщо кредитно-рейтингова агенція застосовує існуючий кредитний рейтинг щодо основних активів чи структурованих фінансових інструментів, підготовлений іншою кредитно-рейтинговою агенцією, вона не повинна відмовляти у присвоєнні кредитного рейтингу суб'єкту чи фінансовому інструменту на тій підставі, що інша кредитно-рейтингова агенція вже присвоювала рейтинг частині цього суб'єкту або фінансового інструменту.

Кредитно-рейтингова агенція має реєструвати всі випадки, коли при присвоєнні рейтингу вона відступає від існуючих кредитних рейтингів, присвоєних іншою кредитно-рейтинговою агенцією щодо основних активів чи структурованих фінансових інструментів, надаючи при цьому обґрунтування своєї відмінної оцінки.

5. Кредитно-рейтингова агенція постійно, але не рідше ніж раз на рік, здійснює моніторинг кредитних рейтингів та переглядає свої кредитні рейтинги та методології, зокрема, у тих випадках, коли відбуваються суттєві зміни, які можуть вплинути на кредитний рейтинг. Кредитно-рейтингова агенція встановлює внутрішні механізми для відстеження того, яким чином зміни у макроекономічній ситуації або на фінансовому ринку впливають на кредитні рейтинги.

6. У разі змін у методологіях, моделях або основних рейтингових припущеннях, які застосовуються у кредитно-рейтинговій діяльності, кредитно-рейтингова агенція повинна

(а) негайно користуючись тими ж засобами зв'язку, які було використано для поширення кредитних рейтингів, що зазнали впливу, розкрити можливий обсяг кредитних рейтингів, які зазнали впливу

(b) якнайшвидше або протягом шести місяців після настання зміни переглянути кредитні рейтинги, які зазнали впливу, тим часом переводячи їх під нагляд; та

(с) переоцінити всі кредитні рейтинги, які базувалися на таких методологіях, моделях або основних рейтингових припущеннях, якщо після перегляду виявиться, що сумарні зміни впливають на ці кредитні рейтинги.

Стаття 9

Залучення зовнішніх ресурсів

Залучення зовнішніх ресурсів для здійснення важливих операційних функцій необхідно здійснювати таким чином, щоб суттєво не погіршити ані якість внутрішнього контролю кредитно-рейтингової агенції, ані здатність уповноважених органів здійснювати нагляд за виконанням кредитно-рейтинговою агенцією своїх зобов'язань згідно з цим Регламентом.

Стаття 10

Оприлюднення та презентація кредитних рейтингів

1. Кредитно-рейтингова агенція повинна завчасно та без жодного винятку оприлюднювати будь-який кредитний рейтинг, а також сповіщати про будь-яке рішення про припинення кредитного рейтингу. У разі прийняття рішення про припинення кредитного рейтингу, оприлюднена інформація має містити підстави прийняття такого рішення.

Перший підпункт також стосується кредитних рейтингів, що поширюються за підпискою.

2. Кредитно-рейтингові агенції повинні при презентації та обробці кредитних рейтингів дотримуватися вимог, зазначених у розділі D додатку I.

3. У випадку, коли кредитно-рейтингова агенція присвоює кредитні рейтинги структурованим фінансовим інструментам, вона повинна забезпечити чітку диференціацію рейтингових категорій, що присвоюються структурованим фінансовим інструментам, за допомогою додаткового символу, який відрізняє їх від рейтингових категорій, що присвоюються будь-яким іншим суб'єктам, фінансовим інструментам або фінансовим зобов'язанням.

4. Кредитно-рейтингова агенція оприлюднює свою політику та процедури стосовно кредитних рейтингів без замовлення.

5. У випадку присвоєння кредитно-рейтинговою агенцією кредитних рейтингів без замовлення, вона чітко зазначає у кредитному рейтингу, чи були залучені у кредитно-рейтинговий процес суб'єкт, якому було присвоєно рейтинг або пов'язана особа, а також чи кредитно-рейтингова агенція мала доступ до звітності або іншої важливої внутрішньої документації суб'єкта, якому було присвоєно рейтинг, або пов'язаної особи.

Кредитні рейтинги без замовлення необхідно відповідним чином відрізнити від інших рейтингів.

6. Кредитно-рейтингова агенція не повинна застосовувати назву будь-якого компетентного органу у спосіб, який би свідчив або давав змогу зробити припущення, що цей орган затвердив або схвалив ці кредитні рейтинги або будь-яку кредитно-рейтингову діяльність кредитно-рейтингової агенції.

Стаття 11

Чергові та періодичні оприлюднення інформації

1. Кредитно-рейтингова агенція якнайшвидше оновлює та надає широкому загалу повну інформацію, що стосується питань, згаданих у частині I розділу E додатку I.
2. Кредитно-рейтингова агенція передає до центрального сховища, сформованого КЄОРЦП, дані про показники своєї діяльності за попередні періоди, зокрема дані про частотність переходів рейтингів, а також інформацію про кредитні рейтинги, присвоєні у попередні періоди та їхні зміни. Кредитно-рейтингова агенція надає цю інформацію у стандартній формі, як це передбачено КЄОРЦП. У свою чергу, КЄОРЦП забезпечує відкритий громадський доступ до цієї інформації та щороку публікує резюме основних змін.
3. Кредитно-рейтингова агенція щороку надає компетентному органу країни-члена агенції, а також КЄОРЦП інформацію з питань, перелічених у підпункті 2 частини II розділу E Додатку I. Компетентний орган країни-члена агенції надає цю інформацію членам відповідної колегії

Стаття 12

Звіт про прозорість

Щороку кредитно-рейтингова агенція публікує звіт про прозорість, що містить інформацію з питань, перелічених у частині III розділу E Додатку I. Кредитно-рейтингова агенція опубліковує звіт про прозорість протягом трьох місяців після закінчення кожного фінансового року і стежить за тим, щоб він залишався на Інтернет сторінці агенції, принаймні, п'ять років.

Стаття 13

Плата за надання інформації

Кредитно-рейтингова агенція не стягує плату за інформацію, яку вона надає згідно зі статтями 8 – 12.

РОЗДІЛ III

КОНТРОЛЬ ЗА КРЕДИТНО-РЕЙТИНГОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

ГЛАВА

Процедура реєстрації

Стаття 14

Вимога реєстрації

1. Кредитно-рейтингова агенція подає заяву на реєстрацію відповідно до статті 2(1) за умови, що вона є юридичною особою, створеною у ЄС.
2. Реєстрація є чинною на всій території ЄС згідно з відповідним національним законодавством після опублікування рішення компетентним органом країни-члена агенції, на який посилається стаття 16(7) або стаття 17(7).
3. Кредитно-рейтингова агенція повинна завжди відповідати умовам первинної реєстрації.

Кредитно-рейтингова агенція без зайвої затримки повідомляє КЄОРЦП, компетентний орган своєї країни-члена та координатора про будь-які суттєві зміни умов первинної реєстрації, включаючи відкриття або закриття філіалів на території ЄС.

4. Без обмеження статей 16 або 17 компетентний орган країни-члена агенції реєструє кредитно-рейтингову агенцію, якщо після розгляду заяви він дійшов висновку, що ця кредитно-рейтингова агенція відповідає умовам для присвоєння кредитних рейтингів, викладених у цьому Регламенті, враховуючи статті 4 та 6.

5. Компетентні органи не накладають вимог стосовно реєстрації, якщо вони не передбачені цим Регламентом.

Стаття 15

Заява на реєстрацію

1. Кредитно-рейтингова агенція подає заяву на реєстрацію до КЄОРЦП. Заява містить інформацію щодо питань, зазначених у Додатку II.2.

Якщо заяву на реєстрацію подає група кредитно-рейтингових агенцій, члени групи делегують одного із своїх членів подати всі заяви до КЄОРЦП від імені групи. Делегована кредитно-рейтингова агенція надає інформацію з питань, зазначених у Додатку II.2, стосовно кожного члена групи.

3. Кредитно-рейтингова агенція подає заяву на мові, яку вимагає закон країни-члена агенції, а також на мові, прийнятої у сфері міжнародних фінансів.

Заява на реєстрацію, що відправлена КЄОРЦП до компетентного органу країни-члена агенції, вважається заявою, поданою відповідною кредитно-рейтинговою агенцією.

4. Протягом п'яти робочих днів від отримання заяви КЄОРЦП передає копії заяви компетентним органам всіх країн-членів.

Протягом десяти робочих днів від отримання заяви КЄОРЦП консультує компетентний орган країни-члена агенції щодо остаточного оформлення заяви.

5. Протягом двадцяти п'яти робочих днів від отримання заяви компетентний орган країни-члена агенції та члені відповідної колегії оцінюють повноту оформлення заяви, враховуючи рекомендації КЄОРЦП згідно з параграфом 4. Якщо заява є неповною, компетентний орган країни-члена агенції встановлює крайній термін, до якого кредитно-рейтингова агенція повинна надати йому та КЄОРЦП додаткову інформацію та відповідним чином поінформувати членів колегії та КЄОРЦП.

Після оцінки повноти оформлення заяви компетентний орган країни-члена агенції повідомляє про це кредитно-рейтингову агенцію, членів колегії та КЄОРЦП.

6. Протягом п'яти робочих днів від отримання додаткової інформації, на яку посилається параграф 5, КЄОРЦП передає цю інформацію компетентним органам всіх країн-членів.

Стаття 16

Розгляд заяви кредитно-рейтингової агенції компетентним органом

1. Компетентний орган країни-члена агенції та компетентні органи, які є членами відповідної колегії, протягом 60 робочих днів від повідомлення, на яке посилається другий підпараграф статті 15(5):

(а) спільно розглядають заяву на реєстрацію; та

(b) роблять все можливе в межах своєї компетенції для досягнення згоди щодо реєстрації або відмови від реєстрації кредитно-рейтингової агенції на основі її відповідності умовам, викладеним у цьому Регламенті.

2. Координатор може подовжити період розгляду заяви на 30 днів, особливо якщо кредитно-рейтингова агенція:

(а) передбачає затверджувати кредитні рейтинги відповідно до статті 4(3);

(b) передбачає залучати сторонні ресурси; або

(c) вимагає звільнення від відповідності згідно із статтею 6(3).

3. Координатор координує розгляд заяви, поданої кредитно-рейтинговою агенцією, та забезпечує передачу всім членам відповідної колегії всієї інформації, необхідної для цього розгляду.

4. Компетентний орган країни-члена агенції готує повністю обґрунтований проект рішення відповідно до параграфу 1(b) та подає його координатору. У відсутності згоди між членами відповідної колегії компетентний орган країни-члена агенції готує повністю обґрунтований проект рішення про відмову на підставі письмових висновків членів колегії, які не підтримують реєстрацію, та подає його координатору. Члени колегії, які виступили за реєстрацію, подають координатору докладне пояснення своїх висновків.

5. Протягом 60 робочих днів від повідомлення, на яке посилається другий підпараграф статті 15(5), та у будь-якому разі протягом 90 днів, якщо застосовується параграф 2, координатор подає КЄОРЦП повністю обґрунтований проект реєстрації або рішення про відмову, які супроводжуються докладними поясненнями, на які посилається другий підпараграф параграфу 4.

6. Протягом 20 робочих днів від повідомлення згідно з параграфом 5 КЄОРЦП консультує членів відповідної колегії щодо відповідності кредитно-рейтингової агенції вимогам реєстрації. Після отримання консультації від КЄОРЦП члени колегії переглядають проект рішення.

7. Компетентний орган країни-члена агенції приймає повністю обґрунтоване рішення щодо реєстрації або відмови від неї протягом 15 робочих днів після отримання консультації від КЄОРЦП. Якщо компетентний орган країни-члена агенції не виконує рекомендацій КЄОРЦП, він повинен пояснити всі причини для цього. Якщо КЄОРЦП не надає рекомендацій, компетентний орган країни-члена агенції приймає рішення протягом 30 днів після повідомлення КЄОРЦП проекту рішення відповідно до параграфу 5.

У разі тривалої відсутності згоди серед членів колегії, компетентний орган країни-члена агенції приймає повністю обґрунтоване рішення про відмову у реєстрації, де зазначаються незгодні компетентні органи та включається опис їх висновків.

Стаття 17

Розгляд компетентним органами заяв на реєстрацію від групи кредитно-рейтингових агенцій

1. Координатор та компетентний орган, які є членами відповідної колегії, протягом 60 днів після повідомлення, на яке посилається другий підпараграф статті 15(5):

(а) спільно розглядають заяву на реєстрацію; та

(b) роблять все можливе в межах своєї компетенції для досягнення згоди про реєстрацію членів групи кредитно-рейтингових агенцій або відмову від неї на підставі відповідності кредитно-рейтингових агенцій умовам, викладеним у цьому Регламенті.

2. Координатор може подовжити період розгляду заяви на 30 днів, особливо якщо будь-яка з кредитно-рейтингових агенцій групи:

(а) передбачає затверджувати кредитні рейтинги відповідно до статті 4(3);

(b) передбачає залучати сторонні ресурси; або

(c) вимагає звільнення від відповідності згідно із статтею 6(3).

3. Координатор координує розгляд заяв, поданих групою кредитно-рейтингових агенцій, та забезпечує передачу всієї необхідної інформації членам відповідної колегії для здійснення розгляду.

4. Компетентні органи країн-членів агенцій індивідуально готують повністю обґрунтовані проекти рішення для кожної кредитно-рейтингової агенції групи після погодження, на яке посилається параграф, 1(b) та подають його координатору.

У відсутності згоди між членами відповідної колегії компетентні органи країн-членів агенції готують повністю обґрунтовані проекти рішень про відмову на підставі письмових висновків членів колегії, які не підтримують реєстрацію, та подає його координатору. Члени колегії, які виступили за реєстрацію, подають координатору докладне пояснення своїх висновків.

5. Протягом 60 робочих днів від повідомлення, на яке посилається другий підпараграф статті 15(5), та у будь-якому разі протягом 90 днів, якщо застосовується параграф 2, координатор подає КЄОРЦП повністю обґрунтований індивідуальний проект реєстрації або рішення про відмову, які супроводжуються докладними поясненнями, на які посилається другий підпараграф параграфу 4.

6. Протягом 20 робочих днів від повідомлення згідно з параграфом 5 КЄОРЦП консультує членів відповідної колегії щодо відповідності кредитно-рейтингової агенції групи вимогам реєстрації. Після отримання консультації від КЄОРЦП члени колегії переглядають проект рішення.

7. Компетентні органи країн-членів агенції приймають повністю обґрунтоване рішення щодо реєстрації або відмови від неї протягом 15 робочих днів після отримання консультації від КЄОРЦП. Якщо компетентні органи країн-членів агенції не виконують рекомендацій КЄОРЦП, вони повинні пояснити всі причини для цього. Якщо КЄОРЦП не надає рекомендацій, компетентні органи країн-членів агенції приймають рішення протягом 30 днів після повідомлення КЄОРЦП проектів рішення відповідно до параграфу 5

У разі тривалої відсутності згоди серед членів колегії щодо реєстрації кредитно-рейтингових агенцій групи, компетентні органи країн-членів агенції приймають повністю обґрунтоване рішення про відмову у реєстрації, де зазначаються незгодні компетентні органи та включається опис їх висновків.

Стаття 18

Повідомлення рішення про реєстрацію, відмову від реєстрації та зняття з реєстрації кредитно-рейтингової агенції

1. Протягом п'яти робочих днів після прийняття рішення згідно із статтею 16 або 17 компетентний орган країни-члена агенції повідомляє відповідну кредитно-рейтингову агенцію про реєстрацію або відмову у реєстрації. У разі відмови компетентним органом у реєстрації кредитно-рейтингової агенції, він повідомляє її про всі причини для цього рішення.

2. Компетентний орган країни-члена агенції повідомляє Комісію, КЄОРЦП та інші компетентні органи країни-члена агенції про будь-яке рішення згідно із статтею 16, 17 або 20.

3. Комісія публікує в *Офіційному журналі Співтовариства* та на своїй сторінці в Інтернеті перелік кредитно-рейтингових агенцій, зареєстрованих відповідно до цього Регламенту. Цей перелік оновлюється протягом 30 днів після повідомлення, яке зазначається у параграфі 2..

Стаття 19

Оплата за реєстрацію та нагляд

Компетентний орган країни-члена агенції може стягувати з кредитно-рейтингової агенції плату за реєстрацію та/або нагляд. Плата за реєстрацію та/або нагляд повинна бути пропорційна витратам, понесеним компетентним органом країни-члена агенції.

Стаття 20

Зняття з реєстрації

1. Компетентний орган країни-члена агенції знімає кредитно-рейтингову агенцію з реєстрації, якщо вона:

- (а) формально відмовляється від реєстрації або не присвоїла жодного кредитного рейтингу протягом шести місяців;
- (б) отримала реєстрацію шляхом надання неправдивої інформації або інших неналежних дій;
- (с) більше не відповідає умовам, на яких вона була зареєстрована; або
- (д) серйозно та неодноразово порушувала положення цього Регламенту стосовно умов діяльності кредитно-рейтингових агенцій.

2. Якщо компетентний орган країни-члена агенції вважає, що одна з умов, на які посилається параграф 1, є у наявності, він повідомляє координатора та тісно співпрацює з членами відповідної колегії у прийнятті рішення на користь або проти зняття кредитно-рейтингової агенції з реєстрації.

Члени колегії здійснюють спільну оцінку та роблять все можливе в межах своїх повноважень для досягнення згоди щодо необхідності зняття кредитно-рейтингової агенції з реєстрації.

Якщо згода не була досягнута, компетентний орган країни-члена агенції на запит одного з членів колегії або за своєю власною ініціативою консультується з КЄОРЦП. КЄОРЦП надає рекомендації протягом 15 робочих днів після отримання такого запиту.

Компетентний орган кожної країни-члена агенції приймає індивідуальне рішення про зняття з реєстрації на підставі згоди членів колегії. **█**

У разі відсутності згоди між членами колегії протягом 30 робочих днів після повідомлення координатору, як зазначається у першому підпараграфі, компетентний орган країни-члена агенції може ухвалити індивідуальне рішення про зняття з реєстрації. Будь-яке відхилення цього рішення від

РЕГЛАМЕНТ ЄС № 1060/2009 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ
ТА РАДИ ЄВРОПИ
від 16 вересня 2009 р.

висновків членів колегії та, при необхідності, рекомендації, надані КЄОРЦП, необхідно повністю обґрунтувати.

3. Компетентний орган країни-члена, де використовуються кредитні рейтинги, присвоєні відповідною кредитно-рейтинговою агенцією, який вважає, що одна з умов параграфу 1 є у наявності, може звернутися з проханням до відповідної колегії щодо оцінки відповідності або невідповідності умовам реєстрації. Якщо компетентний орган країни-члена агенції вирішує не знімати відповідну кредитно-рейтингова агенцію з реєстрації, він повинен повністю обґрунтувати своє рішення.

4. Рішення про зняття з реєстрації набуває чинності негайно на всій території ЄС з урахуванням перехідного періоду використання кредитних рейтингів згідно із статтею 24(2).

ГЛАВА II **КЄОРЦП та компетентні органи**

Стаття 21

Комітет Європейських органів регулювання цінних паперів

1. КЄОРЦП надає рекомендації компетентним органам у випадках, передбачених цим Регламентом. Перед прийняттям остаточного рішення згідно з цим Регламентом компетентні органи розглядають рекомендації КЄОРЦП.

2. До 7 червня 2010 р. КЄОРЦП повинен підготувати рекомендації стосовно:

(а) процесу реєстрації та домовленостей щодо координації дій між компетентними органами та КЄОРЦП, включаючи інформацію, викладену у Додатку II, та мовний режим подання заявок до КЄОРЦП;

(б) оперативних функцій колегії, у тому числі механізмів визначення членства у колегії, застосування критеріїв для призначення координатора згідно із статтею 29(5) (а) - (д), письмових погоджень щодо роботи колегії та домовленостей щодо координації між колегіями;

(в) застосування режиму затвердження згідно із статтею 4(3) компетентним органом; та

(г) загальних стандартів презентації інформації, включаючи структуру, форма, методи та період подання звітів з інформацією, яку кредитно-рейтингові агенції розкривають відповідно до статті 11(2) та пункту 1 частини II Розділу Е Додатку I.

3. До 7 вересня 2010 р. КЄОРЦП повинен підготувати рекомендації стосовно:

(а) виконавчих дій та заходів компетентних органів відповідно до цього Регламенту;

(б) загальних стандартів оцінки відповідності кредитно-рейтингової методології вимогам, викладеним у Статті 8(3);

(в) видів заходів відповідно до статті 24(1)(д) для забезпечення того, що кредитно-рейтингові агенції продовжують відповідати юридичним вимогам; та

(г) інформації, яку кредитно-рейтингова агенція повинна надати для подання на сертифікацію та для оцінки своєї системної важливості для фінансової стабільності або цілісності фінансових ринків відповідно до статті 5.

4. КЄОРЦП щорічно та вперше до 7 грудня 2010 року публікує звіт про застосування цього Регламенту. Цей звіт містить, зокрема, оцінку впровадження Додатку I кредитно-рейтинговими агенціями, зареєстрованими згідно з цим Регламентом.

5. КЄОРЦП співпрацює з Європейським комітетом органів банківського нагляду, заснованим рішенням Комісії 2009/78/ЄС²³ та Комітетом європейських органів нагляду за діяльністю у сфері страхування та недержавного пенсійного забезпечення, заснованим Рішенням Комісії

²³ ОЖС 25, 29.1.2009, стор. 23.

2009/79/ЄС²⁴ та консультує ці комітети до опублікування рекомендацій, зазначених у параграфах 2 та 3.

Стаття 22 **Компетентні органи**

1. До 7 червня 2010 р. кожна країна-член визначає компетентний орган для цілей цього Регламенту.
2. Компетентні органи забезпечуються належними кадрами з відповідним рівнем знань та досвіду для застосування цього Регламенту.

Стаття 23 **Повноваження компетентних органів**

1. Виконуючи свої функції згідно з цим Регламентом, ані компетентний орган, ані інша державна установа країни-члена не втручається у зміст кредитних рейтингів або методологій.
2. Для виконання своїх функцій згідно з цим Регламентом компетентні органи відповідно до національного законодавства користуються всіма наглядовими повноваженнями та повноваженнями здійснювати розслідування, необхідними для виконання ними своїх функцій. Вони користуються своїми повноваженнями:
 - (a) безпосередньо;
 - (b) у співпраці з іншими органами; або
 - (c) шляхом застосування відповідної судової влади.
3. Для здійснення своїх повноважень згідно з цим Регламентом компетентні органи відповідно до національного законодавства в межах наглядової функції:
 - (a) мають доступ до всіх документів у будь-якому форматі в оригіналі або в копії;
 - (b) вимагають інформацію від будь-якої особи та, при необхідності, викликають її до суду та опитують для отримання необхідної інформації;
 - (c) здійснюють контроль на місці з попередженням та без попередження; та
 - (d) вимагають записи телефонних дзвінків та трафіку даних.

Компетентні органи можуть використовувати повноваження згідно з першим підпараграфом тільки відносно кредитно-рейтингових агенцій, осіб, які мають відношення до кредитно-рейтингової діяльності, суб'єктів рейтингу та відповідних третіх сторін, третіх сторін, яким кредитно-рейтингова агенція делегує певні функції або заходи та осіб, які мають будь-яке відношення або зв'язані з кредитно-рейтинговою агенцією або відповідною діяльністю.

²⁴ ОЖС 25, 29.1.2009, стор. 28.

Стаття 24

Наглядові заходи компетентного органу країни-члена агенції

1. Якщо компетентний орган країни-члена агенції встановив, що кредитно-рейтингова агенція порушує зобов'язання, що випливають з цього Регламенту, вона може вжити наступних заходів:

- (a) зняти кредитно-рейтингову агенцію з реєстрації відповідно до статті 20;
- (b) тимчасово заборонити кредитно-рейтинговій агенції присвоювати рейтинги на всій території Євросоюзу;
- (c) призупинити використання для регуляторних цілей кредитні рейтинги, присвоєні цією кредитно-рейтинговою агенцією на всій території Євросоюзу;
- (d) вжити належних заходів для забезпечення того, щоб кредитно-рейтингова агенцією постійно відповідала законодавчим вимогам;
- (e) публікувати офіційні сповіщення;
- (f) передавати справи для кримінального розслідування у відповідні національні органи.

2. Можна продовжувати використовувати кредитні рейтинги для регуляторних цілей після вжиття заходів за пунктом (a) та (c) of параграфу 1 протягом періоду, який не перевищує:

- (a) десяти робочих днів, якщо є кредитні рейтинги того самого фінансового інструменту або суб'єкту, присвоєні іншими кредитно-рейтинговими агенціями, зареєстрованими відповідно до цього Регламенту; або
- (b) трьох місяців, якщо немає кредитних рейтингів того самого фінансового інструменту або суб'єкту, присвоєних іншими кредитно-рейтинговими агенціями, зареєстрованими відповідно до цього Регламенту.

Компетентний орган може подовжити період, зазначений у пункті (b) першого підпараграфу у виняткових обставинах, які загрожують ринковій або фінансовій стабільності.

3. Перед застосуванням будь-яких заходів відповідно до параграфу 1 компетентний орган країни-члена повідомляє координатора та консультується з членами відповідної колегії. Члени колегії роблять все можливе у межах своїх повноважень для досягнення згоди щодо необхідності вжити заходи, зазначені у параграфу 1.

Якщо згода не була досягнута, компетентний орган країни-члена агенції на запит одного з членів колегії або за своєю власною ініціативою консультується з КЄОРЦП. КЄОРЦП надає рекомендації протягом 10 робочих днів після отримання такого запиту.

Якщо протягом 15 робочих днів після повідомлення координатору згода між членами колегії щодо необхідності вживати заходи, які зазначається у першому підпараграфі, не була досягнута, компетентний орган країни-члена агенції може ухвалити рішення. Будь-яке відхилення цього рішення від висновків членів колегії та, при необхідності, рекомендації,

надані КЄОРЦП, необхідно повністю обґрунтувати. Компетентний орган без затримки повідомляє рішення координатору та КЄОРЦП.

Цей параграф застосовується без обмежень статті 20.

Стаття 25

Наглядові заходи компетентних органів за винятком компетентних органів країни-члена агенції

1. Якщо компетентний орган країни-члена встановив, що зареєстрована кредитно-рейтингова агенція, чий рейтинг використовується на території цієї країни, порушує зобов'язання, що впливають з цього Регламенту, вона може вжити наступних заходів:

(a) вжити наглядові заходи, зазначені у статті 24(1)(e) та (f);

(b) вжити заходи, зазначені у статті 24(1)(d) в межах своєї юрисдикції, та здійснюючи їх, належним чином врахувати вже вжиті або заплановані для вживання заходи компетентним органом країни-члена агенції;

(c) призупинити використання кредитних рейтингів цієї кредитно-рейтингової агенції для регуляторних цілей організаціями, зазначеними у статті 4(1), чий зареєстрований офіс знаходиться в юрисдикції компетентного органу, із застосуванням перехідного періоду, зазначеного у статті 24(2);

(d) вимагати від відповідної колегії перевірити, чи потрібно вживати заходи, зазначені у пунктах (b), (c) або (d) статті 24(1).

2. Перед застосуванням будь-яких заходів відповідно до пунктів (a), (b) або (c) параграфу 1 компетентний орган країни-члена повідомляє координатора та консультується з членами відповідної колегії. Члени колегії роблять все можливе у межах своїх повноважень для досягнення згоди щодо необхідності вжити заходи, зазначені у пунктах (a), (b) або (c) параграфу 1. Якщо згода не була досягнута, координатор на запит одного з членів колегії або за своєю власною ініціативою консультується з КЄОРЦП. КЄОРЦП надає рекомендації протягом 10 робочих днів після отримання такого запиту.

3. У разі відсутності згоди між членами відповідної колегії протягом 15 робочих днів після повідомлення координатора відповідно до параграфу 2, компетентний орган відповідної країни-члена може ухвалити рішення. Будь-яке відхилення цього рішення від висновків членів колегії та, при необхідності, рекомендації, наданих КЄОРЦП, необхідно повністю обґрунтувати. Компетентний орган відповідної країни-члена без затримки повідомляє рішення координатору та КЄОРЦП.

4. Ця стаття застосовується без обмеження статті 20.

ГЛАВА III

Співпраця між компетентними органами

Стаття 26

Зобов'язання щодо співпраці

1. Компетентний орган, при необхідності, співпрацює з іншими організаціями для цілей цього Регламенту, включаючи випадки, коли діяльність, яка розслідується, не є порушенням будь-яких законодавчих або регуляторних положень, чинних у відповідних країнах-членах.
2. Компетентний орган також тісно співпрацює з компетентними органами, відповідальними за нагляд за діяльністю організацій, на які посилається стаття 4(1).

Стаття 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи без затримки повідомляють один одному інформацію, необхідну для виконання ними своїх зобов'язань відповідно до цього Регламенту.
2. Компетентні органи, користуючись своїми повноваженнями органів кредитно-грошового регулювання та, у разі необхідності, можуть передавати органам, уповноваженим здійснювати нагляд за організаціями, на які посилається стаття 4(1), центральним банкам Європейської системи центральних банків, Європейському центральному банку та іншим державним установам в системі нагляду за здійсненням платежів та розрахунків конфіденційну інформацію, необхідну для виконання ними своїх завдань. Таким самим чином цим установам або органам не забороняється передавати компетентним органам інформацію, яка необхідна цим компетентним органам для виконання ними своїх зобов'язань згідно з цим Регламентом.

Стаття 28

Співпраця у разі запиту стосовно перевірок та розслідувань на місці

- 1 Компетентний орган однієї країни-члена може звертатися до компетентного органу іншої країни-члена стосовно перевірок або розслідувань на місці. Компетентний орган, який здійснює таке звернення, повідомляє КЄОРЦП про будь-яке таке звернення. У разі розслідування або перевірки із транскордонними наслідками, компетентний орган може запросити КЄОРЦП передбачити координацію такого розслідування або перевірки.
2. Якщо компетентний орган отримує від іншого компетентного органу іншої країни-члена запит здійснити перевірку або розслідування на місці, він:
 - (a) самостійно здійснює перевірку або розслідування на місці;
 - (b) дозволяє компетентному органу, який надіслав запит, взяти участь у перевірці або розслідуванні на місці;
 - (c) дозволяє компетентному органу, який надіслав запит, самостійно здійснити перевірку або розслідування на місці
 - (d) призначає аудиторів або експертів для здійснення перевірки або розслідування на місці; або
 - (e) розподіляє окремі завдання, зв'язані з наглядовою діяльністю, між іншими компетентними органами.

Стаття 29

Колегія компетентних органів

1. Протягом 10 робочих днів від дати отримання заяви на реєстрацію згідно із статтею 15, компетентний орган країни-члена агенції, або у разі групи кредитно-рейтингових агенцій, компетентний орган країни-члена агенції відповідно до статті 15(2), засновує колегію компетентних органів для сприяння виконанню завдань, зазначених у статтях 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 та 28.
2. Колегія складається з компетентного органу країни-члена агенції та компетентних органів, зазначених у параграфі 3, у разі однієї кредитно-рейтингової агенції або з компетентних органів країн-членів агенцій та компетентних органів, зазначених у параграфі 3, у разі групи агенцій.
3. Компетентний орган за винятком компетентного органу країни-члена агенції може у будь-який час вирішити стати членом колегії за умови що:
 - (a) філіал кредитно-рейтингової агенції або одна з компаній групи кредитно-рейтингових агенцій створені в межах його юрисдикції; або
 - (b) використання для регуляторних цілей кредитних рейтингів, присвоєних відповідною кредитно-рейтинговою агенцією або групою кредитно-рейтингових агенцій, є широко розповсюдженим або вочевидь матиме значний вплив в межах його юрисдикції.
4. Компетентний орган окрім членів колегії, як зазначається у параграфі, в межах юрисдикції якого використовуються кредитні рейтинги, присвоєні відповідною кредитно-рейтинговою агенцією або групою агенцій, може брати участь у засіданнях колегії або у її діяльності.
5. Протягом 15 робочих днів від створення колегії її члени обирають координатора, який консультується з КСОРЦП у разі неможливості досягти згоди. З цією метою необхідно взяти до уваги, принаймні, один з наступних критеріїв:
 - (a) стосунки між компетентним органом та кредитно-рейтинговою агенцією або групою кредитно-рейтингових агенцій;
 - (b) рівень використання кредитних рейтингів для регуляторних цілей на окремій території або територіях;
 - (c) місце у ЄС, де кредитно-рейтингова агенція або групою кредитно-рейтингових агенцій здійснюють або планують здійснювати більшу частину своєї діяльності; та
 - (d) адміністративні переваги, оптимізація навантаження та належний розподіл робочої сили.

Члени колегії переглядають вибір координатора кожні п'ять років аби впевнитися, що обраний координатор залишається найбільш відповідним критеріям, зазначеним у першому підпараграфі.

6. Координатор може головувати на зборах колегії, координувати її дії та забезпечувати ефективний обмін інформацією між членами колегії.

7. З метою забезпечення тісної співпраці між коменетними органами в середині колегії координатор протягом 10 робочих днів від дати свого обрання готує письмові розпорядження щодо координації в межах колегії з урахуванням наступних питань:

- (a) інформація, якою повинні обмінюватися компетентні органи;
- (b) процес прийняття рішень компетентними органами без обмежень статей 16, 17, and 20;
- (c) випадки, в яких компетентні органи повинні консулюватися між собою;
- (d) випадки, в яких компетентні органи повинні застосовувати механізм посередництва, зазначений у статті 31; та
- (e) випадки, в яких компетентні органи можуть делегувати наглядові функції відповідно до статті 30.

8. У разі незгоди з письмовими розпорядженнями щодо координації відповідно до параграфу 7 будь-який член колегії може звернутися з цим питанням до КЄОРЦП. Координатор належним чином розглядає поради КЄОРЦП перед погодження остаточного тексту розпоряджень. Розпорядження щодо координації оформляються в єдиному документі із зазначенням всіх причин значних відхилень документу від порад КЄОРЦП. Координатор передає письмові розпорядження щодо координації кожному члену колегії та КЄОРЦП.

Стаття 30

Делегування завдань між компетентними органами

Компетентний орган країни-члена агенції може делегувати будь-яке своє завдання компетентному органу іншої країни-члена за умови домовленості між ними. Делегування повноважень не впливатиме на відповідальність компетентного органу, який делегував своє завдання.

Стаття 31

Посередництво

Стаття 31

Посередництво

1. КЄОРЦП встановлює механізм посередництва для допомоги у пошуках спільної думки серед зацікавлених компетентних органів.

2. У випадку виникнення розбіжностей між компетентними органами щодо перевірки або дії відповідно до положень цього Регламенту, вони передають таке питання на розгляд у КЄОРЦП із метою посередництва. Зацікавлені компетентні органи належним чином враховують поради КЄОРЦП та надають вичерпні пояснення щодо причин будь-якого невиконання такої поради.

Стаття 32

Професійна таємниця

1. Зобов'язання щодо збереження професійної таємниці накладається на всіх осіб, які працюють або які працювали раніше для КЄОРЦП, для компетентного органу або будь-якій організації або особи, якій компетентний орган делегував завдання, включаючи аудиторів та експертів, з якими компетентний орган має контрактні відносини. Інформація, яка зберігається як професійна таємниця, не повинна розкриватися іншій особі або організації крім тих випадків, коли таке розкриття необхідне з метою проведення процесуальних дій.

2. Усю інформацію, якою обмінюються КЄОРЦП з компетентними органами та компетентні органи між собою відповідно до положень цього Регламенту, вважається конфіденційною, крім випадків, коли КЄОРЦП або зацікавлений компетентний орган при передачі такої інформації безпосередньо зазначає, що така інформація може бути розкрита, або у випадках, коли таке розкриття необхідне з метою проведення процесуальних дій.

Стаття 33

Розголошення інформації, отриманої від іншої країни – члена

Компетентний орган країни-члена може розкривати інформацію, отриману від компетентного органу іншої країни-члена, тільки якщо він одержав безпосередню згоду на це від компетентного органу, який передав зазначену інформацію, та, де це необхідно, інформація розкривається тільки для цілі, на яку цей компетентний орган дав свою пряму згоду, або в тих випадках, коли таке розкриття необхідне з метою проведення процесуальних дій.

ГЛАВА IV

Співробітництво із третіми країнами

Стаття 34

Угода щодо обміну інформацією

Компетентні органи можуть укласти угоди про співробітництво в галузі обміну інформацією з компетентними органами третіх країн, тільки якщо на інформацію, що розкривається відповідно до таких угод, поширюються гарантії професійної таємниці, які щонайменше еквівалентні гарантіям, викладеним у Статті 32.

Такий обмін інформацією здійснюється з метою виконання компетентними органами своїх конкретних завдань.

Країни-члени застосовують положення Директиви 95/46/ЄС для передачі даних особистого характеру в третю країну.

Стаття 35

Розголошення інформації, отриманої із третіх країн

Компетентний орган країни-члена може розкривати інформацію, отриману від компетентних органів третіх країн, тільки якщо він отримав пряму згоду на це від компетентного органу, який передав цю інформацію, де це необхідно, інформація розкривається тільки для цілі, на яку цей компетентний орган дав свою пряму згоду, або в тих випадках, коли таке розкриття необхідне з метою проведення процесуальних дій.

РОЗДІЛ IV

ШТРАФНІ САНКЦІЇ, ПОРЯДОК РОБОТИ КОМІТЕТУ, ЗВІТИ ТА ПЕРЕХІДНІ Й ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА I

Штрафні санкції, порядок роботи комітету та звіти

Стаття 36

Штрафні санкції

Країни-члени встановлюють правила відносно штрафних санкцій, що застосовуються у разі порушень положень цього Регламенту, та вживають всіх необхідних заходів для гарантування їх належного виконання. Передбачені штрафні санкції повинні бути ефективними, відповідати порушенням та мати стримуючий ефект.

Країни-члени забезпечують своєчасне розкриття компетентними органами інформації для громадськості про кожний випадок накладення штрафних санкцій за порушення положень цього Регламенту, якщо таке розкриття не буде наражати на серйозну небезпеку фінансові ринки або не завдасть непропорційної шкоди всім зацікавленим сторонам.

До 7 грудня 2010 року країни-члени повинні сповістити Комісію про введення в силу правил, зазначених в першому параграфі. Вони також вчасно повідомляють про всі наступні доповнення, внесені в ці правила.

Стаття 37

Поправки до Додатків

Комісія може вносити зміни у Додатки з метою належного відображення розвитку подій включаючи події в міжнародній сфері, на фінансових ринках, особливо тих, що стосуються нових фінансових інструментів, та відносно зближення наглядкової практики.

Заходи, розроблені з метою внесення змін у несуттєві елементи цього Регламенту, ухвалюються відповідно до нормативних процедур з урахуванням положень, які викладено в Статті 38 (2).

Стаття 38

Порядок роботи комітету

1. Комісія у своїй діяльності користується допомогою Європейського Комітету із цінних паперів, який був створений Рішенням Комісії 2001/528/ЄС (1) ОЖС 191, 13.07.2001 р., стор. 45. (1).

2. Якщо в тексті документу міститься посилання на цей параграф, застосовується положення Статті 5а (1) - (4) та Статті 7 Рішення 1999/468/ЄС з урахуванням положень Статті 8 цього документа.

3. Якщо в тексті документа міститься посилання на цей параграф, застосовується положення Статті 5 та Статті 7 Рішення 1999/468/ЄС з урахуванням положень Статті 8 цього документа.

Період, зазначений у Статті 5 (6) Рішення 1999/468/ЄС, повинен складати три місяця.

Стаття 39

Звіти

1. До 7 грудня 2012 року Комісія повинна здійснити аналіз застосування цього Регламенту, включаючи аналіз ступеня довіри до оцінок кредитоспроможності в Співтоваристві, його впливу на рівень концентрації на ринку оцінки кредитоспроможності, аналіз економічної ефективності введення в дію Регламенту та рівня винагороди кредитно-рейтингових агенцій з боку об'єктів рейтингу (модель оплати емітентом), та подати відповідний звіт до Європейському парламенту та Раді.
2. Після проведення консультацій з компетентними органами Комісія до 7 грудня 2010 року повинна провести аналіз застосування положень Розділу III даного Регламенту, особливо відносно співробітництва компетентних органів, правового статусу КСОРЦП та методів нагляду. Комісія представляє звіт із зазначених питань Європейському парламенту та Раді, та, у разі необхідності, надати пропозиції щодо перегляду певних положень цього Розділу.
- У цю доповідь слід включити посилання на пропозицію Комісії від 12 листопада 2008 року відносно положення про кредитно-рейтингові агенції та посилання на звіт Комітету з економічної фінансової політики Європейського парламенту від 23 березня 2009 року, що стосується цієї пропозиції.
3. У світлі останніх змін у регуляторній та наглядовій структурі для кредитно-рейтингових агенцій у третіх країнах, Комісія повинна до 7 грудня 2010 року представити звіт Європейському парламенту та Раді щодо впливу цих змін, а також щодо перехідних положень, зазначених у Статті 40 відносно стабільності фінансових ринків у Співтоваристві.

ГЛАВА II

Перехідні та заключні положення

Стаття 40

Перехідне положення

Кредитно-рейтингові агенції, що працювали у Співтоваристві до 7 червня 2010 року (існуючі кредитно-рейтингові агентства), та мають намір подавати заяву про реєстрацію відповідно до положень цього Регламенту, повинні вжити всіх необхідних заходів для відповідності його положенням до 7 вересня 2010 року.

Кредитно-рейтингові агенції подають заяви на реєстрацію не раніше 7 червня 2010 року.

Існуючі кредитно-рейтингові агенції подають заяви на реєстрацію до 7 вересня 2010 року. Існуючі кредитно-рейтингові агентства можуть продовжувати присвоювати кредитні рейтинги, які можуть використовуватися в регуляторних цілях фінансовими установами, зазначеними в Статті 4 (1), якщо їм не відмовлене в реєстрації. У разі відмови у реєстрації застосовуються положення Статті 24 (2).

Стаття 41

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на 20-ий день після його публікації в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Положення даного документа застосовуються з дати набуття ним чинності. При цьому:

- положення статті 4 (1) починають застосовуватися з 7 грудня 2010 року;
- пункти (f), (g) та (h) Статті 4 (3) набувають чинності з 7 червня 2011 року.

Даний Регламент є обов'язковим до виконання документом у своїй сукупності та у повному обсязі застосовуватися у всіх країнах-членах Співтовариства.

Укладене в Страсбурзі, 16 вересня 2009 року.

За Європейський Парламент
Президент

Дж. БУЗЕК

За Раду Європи
Президент

С. МАЛЬМСТРОМ

ДОДАТОК I

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ТА ЗАПОБІГАННЯ ВИНИКНЕННЮ КОНФЛІКТІВ ІНТЕРЕСІВ

Розділ А **Організаційні вимоги**

1. У кредитно-рейтинговій агенції створюється адміністративна або наглядова рада. Його вище керівництво повинне забезпечувати наступні умови:

- (а) незалежне здійснення оцінки кредитоспроможності, включаючи незалежність від усіх політичних та економічних впливів або обмежень;
- (б) належне виявлення, управління та розкриття конфліктів інтересів;
- (с) виконання кредитно-рейтинговою агенцією всіх інших вимог цього Регламенту.

2. Кредитно-рейтингова агенція повинна бути організована таким чином, щоб її ділові інтереси не заважали незалежності або точності кредитно-рейтингової діяльності.

Вище керівництво кредитно-рейтинговою агенцією повинне мати надійну репутацію, достатню кваліфікацію та відповідний досвід для забезпечення ефективного та обачливого управління кредитно-рейтинговою агенцією.

Принаймні одна третина, але не менш ніж два члени адміністративної або наглядової ради кредитно-рейтингової агенції повинні бути незалежними учасниками, не залученими у кредитно-рейтингову діяльність.

Розмір винагороди незалежних членів адміністративної або наглядової ради не повинен бути пов'язаний з результатами діяльності кредитно-рейтингової агенції та повинен гарантувати незалежність їх висновків. Строк повноважень незалежних членів адміністративної або наглядової ради повинен попередньо узгоджуватися та не перевищувати п'яти років, після чого ці особи не можуть далі працювати в агенції. Звільнення незалежних членів адміністративної або наглядової ради здійснюється тільки на підставі неналежного виконання ними своїх посадових обов'язків або професійної непридатності.

Більшість членів адміністративної або наглядової ради, включаючи їх незалежних учасників, повинні мати достатній досвід в галузі фінансових послуг. У випадках, коли кредитно-рейтингові агенції присвоюють кредитний рейтинг структурованим фінансовим інструментам, принаймні один незалежний учасник та будь-який інший член правління повинен володіти всебічними знаннями та досвідом на рівні керівників в галузі ринків структурованих фінансових інструментів.

Крім загальних обов'язків, які покладаються на правління, перед незалежними членами адміністративної або наглядової ради ставляться певні завдання щодо моніторингу:

- (a) розробки політики оцінки кредитоспроможності та методологій, якими користується кредитно-рейтингова агенція у своїй діяльності;
- (b) ефективності внутрішньої системи контролю якості кредитно-рейтингової агенції відносно діяльності з оцінки кредитоспроможності;
- (c) ефективність заходів та процедур, встановлених для виявлення, усунення або управління та розкриття будь-яких конфліктів інтересів; та
- (d) процедури управління та дотримання встановлених вимог, включаючи ефективність функції нагляду, зазначену у пункті 9 цього Розділу.

Думки незалежних членів адміністративної або наглядової ради, які вони висловлюють із питань, згаданих у пунктах (a) - (d), періодично виносяться на обговорення правління та передаються на вимогу компетентним органам.

3. Кредитно-рейтингова агенція встановлює відповідну політику та процедури, які гарантують виконання нею своїх зобов'язань відповідно до положень цього Регламенту.

4. Кредитно-рейтингова агенція впроваджує ефективні адміністративні процедури та практику обліку, механізми внутрішнього контролю, ефективні заходи з оцінки ступеня ризику, а також ефективний контроль за своєю діяльністю та дійові заходи з охорони систем обробки інформації.

Ці механізми внутрішнього контролю розробляються для забезпечення виконання рішень та процедур на всіх рівнях роботи кредитно-рейтингової агенції.

Кредитно-рейтингова агенція впроваджує та підтримує процедури прийняття рішень та організаційні структури, які чітко та задокументовано визначають рівень підпорядкованості, розподіл та розмежування функцій та обов'язків.

5. Кредитно-рейтингова агенція створює незалежний відділ із забезпечення нормативно-правової відповідності (нормативно-правова відповідність) та підтримує його постійну та ефективну роботу. Цей відділ здійснює моніторинг нормативно-правової відповідності положенням цього Регламенту агенції та її працівників та звітує про результати своєї роботи.. Відділ із забезпечення нормативно-правової відповідності повинен:

(а) контролювати та на регулярній основі аналізувати відповідність та ефективність заходів та процедур, які запроваджені відповідно до положень пункту 3, а також заходів, які впроваджені з метою усунення будь-яких виявлених недоліків у забезпеченні нормативно-правової відповідності діяльності кредитно-рейтингової агенції своїм зобов'язанням;

(б) консультувати та допомагати керівникам, рейтинговим аналітикам, службовцям та будь-яким іншим приватним особам, послугами яких користується або роботу яких контролює кредитно-рейтингова агенція, або будь-яким іншим особам, які прямо або опосередковано залучені у роботу такої агенції та які відповідають за виконання заходів щодо оцінки кредитоспроможності, з питань виконання кредитно-рейтинговим агентством своїх зобов'язань відповідно до положень цього Регламенту.

6. З метою забезпечення належної та незалежної діяльності відділу із забезпечення нормативно-правової відповідності, кредитно-рейтингова агенція забезпечує виконання наступних умов:

(а) відділ із забезпечення нормативно-правової відповідності має необхідні повноваження, ресурси, компетентність та доступ до всієї необхідної інформації;

(б) призначається контролер та на нього покладаються відповідні обов'язки щодо забезпечення нормативно-правової відповідності діяльності агенції та складання звітів щодо такої відповідності, як зазначено у пункті 3;

(с) керівники, рейтингові аналітики, службовці та будь-яким інші особи, послугами яких користується або роботу яких контролює кредитно-рейтингова агенція, або будь-яким інші особи, прямо або опосередковано залучені в роботу із забезпечення нормативно-правової відповідності, не приймають участі у кредитно-рейтинговій діяльності, яку вони контролюють;

(д) розмір винагороди такого контролера не пов'язаний з результатами роботи кредитно-рейтингової агенції та ця винагорода дозволяє гарантувати незалежність його висновків.

Контролер повинен забезпечувати своєчасне та належне виявлення та усунення будь-яких конфліктів інтересів, що стосуються осіб, які займаються забезпеченням нормативно-правової відповідності діяльності агенції.

Контролер повинен регулярно звітувати перед вищим керівництвом та незалежними членами адміністративної або наглядової ради відносно виконання ним своїх обов'язків.

7. Кредитно-рейтингова агенція впроваджує відповідні та ефективні організаційні та адміністративні заходи, спрямовані на запобігання, виявлення, усунення або управління та розкриття інформації про будь-які конфлікти інтересів, зазначену в пункті 1 Розділу В. Агенція вживає заходів щодо збереження звітів про всі істотні загрози незалежності

кредитно-рейтингової діяльності, включаючи загрози порушення правил роботи рейтингових аналітиків, зазначених у Розділі С, а також про заходи протидії, спрямовані на зменшення зазначених загроз.

8. Кредитно-рейтингова агенція використовує відповідні системи, ресурси та процедури, які покликані гарантувати постійність та регулярність здійснення ним кредитно-рейтингової діяльності.

9. Кредитно-рейтингова агенція впроваджує функцію контролю для періодичного перегляду своїх методологій, моделей та ключових припущень, зокрема математичних або кореляційних припущень, а також для внесення істотних змін або доповнень до них та оцінки доцільності таких методологій, моделей та ключових припущень для використання з метою оцінки нових фінансових інструментів.

Підрозділ, який здійснює функцію контролю, є незалежним від операційних підрозділів, які відповідають за кредитно-рейтингову діяльність та підпорядковуються членам адміністративного комітету або наглядової ради, зазначених у пункті 2 цього Розділу.

10. Кредитно-рейтингова агенція контролює та оцінює відповідність та ефективність своїх систем, механізмів та заходів внутрішнього контролю, впроваджених відповідно до цього Регламенту, а також вживаю відповідних заходів для своєчасного усунення будь-яких виявлених недоліків.

Розділ В **Операційні вимоги**

1. Кредитно-рейтингова агенція виявляє, усуває або контролює, чітко та ефективно розкриває будь-які існуючі або потенційні конфлікти інтересів, які можуть впливати на роботу та висновки його рейтингових аналітиків, працівників, та будь-яких інших фізичних осіб, послугами яких користується або роботу яких контролює кредитно-рейтингова агенція, або будь-яких інших осіб, які прямо або опосередковано залучені у присвоєння кредитних рейтингів, а також осіб, які затверджують кредитні рейтинги.

2. Кредитно-рейтингова агенція оприлюднює назви юридичних осіб або пов'язаних третіх осіб, яким були присвоєні кредитні рейтинги та від яких воно одержало більше 5 % свого річного доходу.

3. Кредитно-рейтингова агенція не присвоює кредитні рейтинги у будь-якому з наступних випадків, а у разі наявності кредитного рейтингу, негайно повідомляє про випадки, коли на кредитний рейтинг могли потенційно вплинути наступні фактори:

(а) кредитно-рейтингова агенція або особи, зазначені у пункті 1, прямо або опосередковано володіють фінансовими інструментами юридичної особи або пов'язаної третьої особи, яким були присвоєні кредитні рейтинги, або мають будь-який інший прямий або непрямий інтерес у власності такої юридичної особи або сторони, крім авуарів у різноманітних колективних інвестиційних схемах, включаючи керовані фонди, такі як пенсійні фонди або фонди страхування життя;

(б) кредитний рейтинг присвоєно юридичній особі або пов'язаній третій особі, які прямо або опосередковано контролюються кредитно-рейтинговою агенцією;

(с) особа, зазначена у пункті 1, є членом адміністративної або наглядової ради юридичної особи або пов'язаної третьої особи, яким присвоєно рейтинг, або

(d) рейтинговий аналітик, який брав участь у визначенні оцінки кредитного рейтингу, або особа, яка затвердила кредитний рейтинг, перебуває в певні відносинах з юридичною особою або пов'язаною третьою особою, для яких проводиться оцінка кредитоспроможності, що може потенційно спричинити конфлікт інтересів.

Кредитно-рейтингова агенція негайно аналізує наявність підстав для переоцінки або анулювання існуючого кредитного рейтингу.

4. Кредитно-рейтингова агенція не надає консультації або дорадчих послуг суб'єкту рейтингу або пов'язаній третій особі щодо корпоративної або юридичної структури, активів, боргів або цього суб'єкту рейтингу або пов'язаної третьої особи.

Кредитно-рейтингова агенція може надати послуги в інших галузях крім присвоєння кредитний рейтингів (допоміжні послуги). Допоміжні послуги не відносяться до кредитно-рейтингової діяльності; вони включають прогнози ринку, оцінку економічних тенденцій, ціновий аналіз та інший загальний аналіз даних, а також відповідні послуги з поширення зазначеної інформації.

Кредитно-рейтингова агенція стежить за тим, щоб надання допоміжних послуг не загрожувало виникненням конфлікту інтересів відносно присвоєння рейтингів та розкриває в заключному звіті щодо присвоєних рейтингів, які допоміжні послуги надавалися суб'єкту рейтингу або будь-якій пов'язаній третій особі.

5. Кредитно-рейтингова агенція стежить за тим, щоб рейтингові аналітики або особи, які затверджують рейтинги, не вносили пропозицій або рекомендацій, формально або неофіційно, щодо формату структурованих фінансових інструментів, у відношенні яких кредитно-рейтингова агенція збирається присвоїти рейтинг.

6. Кредитно-рейтингова агенція організує свої звітні та комунікаційні канали у спосіб, який гарантує незалежність осіб, зазначених у пункті 1, від іншої діяльності кредитно-рейтингової агенції, які воно виконує на комерційній основі.

7. Кредитно-рейтингова агенція організує належне ведення записів та, при можливості, веде журнал контролю своєї кредитно-рейтингової діяльності. Ці записи включають:

(a) для кожного рішення по присвоєння рейтингу – дані про рейтингових аналітиків, які брали участь у присвоєнні рейтингу, дані про осіб, які затвердили рейтинг, інформація щодо того, чи є рейтинг замовленим чи ні, та дата, у яку було присвоєне рейтинг;

(b) виписки з банківських рахунків, що стосуються оплати, отриманої від будь-якого суб'єкту рейтингу або пов'язаної третьої особи, або будь-якого користувача цього присвоєного рейтингу;

(с) виписки з банківських рахунків для кожної організації, яка звернулася в агенцію за присвоєнням рейтингу або за іншими послугами;

(d) звіти, що документують установлені правила та методології, використовувані кредитно-рейтинговою агенцією у кредитно-рейтинговій діяльності;

(e) внутрішня звітність та документи, включаючи інформацію для службового користування та робочі документи, використовувані з метою формування підстави для прийняття рішення щодо присвоєння кредитного рейтингу;

(f) звіти про кредитний аналіз, звіти про оцінку кредитоспроможності та звіти про приватну оцінку кредитоспроможності, а також внутрішні звіти, включаючи інформацію для службового користування та робочі документи, на підставі яких сформовано погляд, викладений у таких звітах;

(g) звіти про процедури та заходи, здійснені кредитно-рейтинговою агенцією для виконання вимог даного Регламенту; та

(h) копії внутрішньої та зовнішньої переписки, включаючи електронні засоби зв'язку, отримані та послані кредитно-рейтинговим агентством та його працівниками, які стосуються кредитно-рейтингової діяльності.

8. Записи та журнали контролю, зазначені у пункті 7, зберігаються в приміщенні зареєстрованої кредитно-рейтингової агенції протягом, принаймні, п'яти років та надаються за запитом компетентним органам зацікавлених країн -членів.

У випадках, коли державна реєстрація такої кредитно-рейтингової агенції анульована, звітні документи слід продовжувати зберігати, принаймні, трьох років.

9. Документи, де визначаються відповідні права та обов'язки кредитно-рейтингового агентства та суб'єкту рейтингу або його пов'язаних третіх осіб, відповідно до договору про надання послуг з присвоєння кредитного рейтингу, повинні зберігатися, принаймні, протягом тривалості роботи з таким суб'єктом або її пов'язаними третіми особами.

Розділ С

Правила відносно рейтингових аналітиків та інших осіб, які безпосередньо залучені у кредитно-рейтингову діяльність

1. Рейтингові аналітики, працівники кредитно-рейтингової агенції, а також будь-які інші фізичні особи, послугами яких користується або роботу яких контролює кредитно-рейтингова агенція, або будь-які інші особи, які прямо або опосередковано займаються кредитно-рейтинговою діяльністю, та особи, що тісно пов'язані з ними у значенні Статті 1 (2) Директиви 2004/72/ЄС²⁵, не повинні купувати або продавати або брати участь у будь-якій операції відносно будь-якого фінансового інструмента, випущеного, гарантованого, або іншим чином забезпеченого будь-яким суб'єктом рейтингу, що знаходяться у сфері їх основної аналітичної відповідальності крім авуарів у різноманітних колективних інвестиційних схемах, включаючи фонди, якими управляють, такі як пенсійні фонди або фонди страхування життя.

2. Особи, зазначені пункті 1, не мають права брати участь або іншим чином впливати на визначення кредитного рейтингу будь-якого суб'єкту рейтингу, якщо така особа:

(a) володіє фінансовими інструментами суб'єкту рейтингу крім авуарів у різних колективних інвестиційних схемах;

(b) володіє фінансовими інструментами юридичної особи, пов'язаного з суб'єктом рейтингу, власність якого може викликати або може бути взагалі сприйнята як

потенційне джерело конфлікту інтересів, крім авуарів у різних колективних інвестиційних схемах;

(с) нещодавно працювала, мала ділові або інші стосунки з суб'єктом рейтингу, володіє фінансовими інструментами суб'єкту рейтингу, що може сприйматися або стати потенційним джерелом конфлікту інтересів.

3. Кредитно-рейтингові агенції стежить за тим, щоб особи, про яких йде мова в пункті 1:

(а) вживали всі розумні заходи, аби захистити майно та документацію, які є власністю кредитно-рейтингової агенції від шахрайства, розкрадання або неналежного використання, беручи до уваги характер, масштаб та складність їх бізнесу та характер та обсяг їх кредитно-рейтингової діяльності;

(b) не розкривали інформацію про присвоєні або майбутні кредитні рейтинги кредитно-рейтингової агенції за винятком суб'єкту рейтингу або пов'язаної третьої особи;

(с) не розкривали конфіденційну інформацію, яка отримана кредитно-рейтинговою агенцією, рейтинговим аналітикам та працівником будь-якої особи, яка прямо або опосередковано пов'язана з ним відносинами контролю, та будь-якими іншими фізичними особам, послугами яких користується або роботу яких контролює будь-яка особа, яка прямо або опосередковано пов'язана з нею відносинами контролю, та які прямо або опосередковано займаються кредитно-рейтинговою діяльністю;

(d) не використовували або розкривали конфіденційну інформацію з метою торгівлі фінансовими інструментами, або з будь-якою іншою метою крім кредитно-рейтингової діяльності.

4. Особи, зазначені у пункті 1, не мають права вимагати або приймати гроші, подарунки або послуги від будь-якої особи, з якою кредитно-рейтингова агенція вступила у ділові відносини.

5. Якщо особа, зазначена у пункті 1, вважає, що будь-яка інша така особа бере участь у діяльності, яку вона розглядає як незаконну, тоді вона повинна негайно повідомити про це контролера без негативних наслідків для себе.

6. У випадках, коли рейтинговий аналітик припиняє роботу в агенції та переходить на роботу до суб'єкту рейтингу, який було присвоєно з його безпосередньою участю, або у фінансову фірму, з якою він співпрацював для присвоєння кредитного рейтингу, кредитно-рейтингова агенція перевіряє відповідну роботу рейтингового аналітика за період у два роки, що передують його звільненню.

7. Особи, зазначені у пункті 1, не мають права займати ключові керівні посади у суб'єкта рейтингу або у пов'язаних третіх осіб протягом шести місяців після проведення для них оцінки кредитоспроможності.

8. Для цілей Статті 7 (4), кредитно-рейтингові агенції повинні стежити за тим, щоб:

(а) провідні рейтингові аналітики не займалися кредитно-рейтинговою діяльністю відносно одного і того самого суб'єкту рейтингу або пов'язаних третіх осіб протягом періоду, що перевищує чотири роки;

(b) рейтингові аналітики не займалися кредитно-рейтинговою діяльністю відносно одного і того самого суб'єкту рейтингу або пов'язаних третіх осіб протягом періоду, що перевищує п'ять років;

(c) особи, які затверджують кредитні рейтинги, не займалися кредитно-рейтинговою діяльністю відносно одного і того самого суб'єкту рейтингу або пов'язаних третіх осіб протягом періоду, що перевищує сім років;

Особи, зазначені у пунктах (a), (b) та (c) першого параграфу, не мають права займатися кредитно-рейтинговою діяльністю відносно одного і того самого суб'єкту рейтингу або пов'язаних третіх осіб протягом двох років після закінчення періодів, встановлених цими пунктами.

Розділ D

Правила про представлення оцінок кредитоспроможності.

I. Загальні зобов'язання

1. Кредитно-рейтингова агенція стежить за тим, щоб для будь-якого кредитного рейтингу чітко та однозначно зазначалися ім'я та посада провідного рейтингового аналітика, який здійснював кредитно-рейтингову діяльність, ім'я та посада особи, яка несе основну відповідальність за затвердження кредитного рейтингу.

2. Кредитно-рейтингова агенція стежить за тим, щоб, принаймні:

(a) всі суттєві матеріальні джерела, включаючи суб'єкт рейтингу або, у відповідних випадках, пов'язану третю особу, які використовувалися у кредитно-рейтинговій діяльності, вказувалися разом з зазначенням того, чи розкривався кредитний рейтинг цьому суб'єкту рейтингу або пов'язаній третій особі, разом з внесеними туди поправками вже після такого розкриття але до присвоєння рейтингу;

(b) основна методологія або її версія, яка використовувалася у кредитно-рейтинговій діяльності, була чітко зазначена з її докладним описанням; у випадках, коли оцінка кредитоспроможності заснована більше ніж на одній методології, або якщо посилання тільки на основну методологію могло б приховати від інвесторів інші важливі аспекти оцінки кредитоспроможності, включаючи будь-які істотні зміни та відхилення, кредитно-рейтингова агенція повинна пояснити цей факт у кредитному рейтингу та вказати, у якій мірі різні методології або інші аспекти враховуються при визначенні кредитного рейтингу;

(c) значення кожної категорії оцінки, визначення дефолту або відновлення та будь-якого попередження про відповідний ризик, включаючи аналіз чутливості відповідних ключових припущень при оцінці, таких як математичні або кореляційні припущення разом із сценарієм найбільш песимістичного та найбільш оптимістичного розвитку подій були роз'яснені;

(d) дата, у яку вперше був опублікований кредитний рейтинг, а також дата останньої зміни зазначеного рейтингу були чітко та однозначно зазначені; та

(e) була представлена інформація щодо того, чи стосується кредитний рейтинг недавно емітованого фінансового інструменту або чи оцінює кредитно-рейтингова агенція фінансовий інструмент вперше .

3. Кредитно-рейтингова агенція повідомляє суб'єкта рейтингу, принаймні за 12 годин про публікацію рейтингу та про основні положення, на яких ґрунтується оцінка, для того, щоб суб'єкт рейтингу мав змогу привернути увагу кредитно-рейтингової агенції до будь-яких виявлених фактичних помилок.

4. Кредитно-рейтингова агенція при розкритті кредитного рейтингу чітко та однозначно вказує будь-які атрибути та обмеження кредитного рейтингу. Зокрема, кредитно-рейтингова агенція чітко повідомляє при розкритті кредитного рейтингу, чи вважає вона задовільною якість інформації, отриманої від суб'єкту рейтингу, та наскільки вона перевірила інформацію, надану йому суб'єктом рейтингу або пов'язаною третьою особою. Якщо кредитний рейтинг провоюється особі або фінансовому інструменту, історичні дні про які обмежені, кредитно-рейтингова агенція чітко та на видному місці вказує на такі обмеження кредитного рейтингу.

У випадку нестачі достовірних даних або складності структури нового типу фінансового інструмента або якщо якість доступної інформації не є задовільними або викликають серйозні питання щодо того, чи зможе кредитно-рейтингова агенція забезпечити надійний кредитний рейтинг, кредитно-рейтингова агенція відмовляється від присвоєння такого рейтингу або відкликає вже існуючий.

5. При оголошенні кредитного рейтингу агенція поясняє у своїх прес-релізах або повідомленні основні елементи, що лежать в основі цього кредитного рейтингу.

Якщо інформація, зазначена у пунктах 1, 2 та 4, є несумірна з обсягом звіту, це необхідно чітко зазначити у звіті та зробити відповідне посилання безпосередньо на місце, де можна знайти зазначені розкриття, включаючи пряме посилання на відповідну Інтернет-сторінку кредитно-рейтингової агенції, де розміщене це розкриття.

II. Додаткові зобов'язання щодо визначення кредитного рейтингу структурованих фінансових інструментів

1. Коли кредитно-рейтингова агенція оцінює структурований фінансовий інструмент, вона надає у кредитному рейтингу всю інформацію про здійснений або використаний нею аналіз збитків та потоку готівки, а також зазначає будь-які очікувані зміни кредитному рейтингу.

2. Кредитно-рейтингова агенція вказує, який рівень оцінки вона використала в оцінці ретельного дослідження на рівні основних фінансових інструментів або інших активів, на яких ґрунтується структурований фінансовий інструмент. Кредитно-рейтингова агенція повідомляє, чи виконала вона оцінку ретельного дослідження самостійно чи поклалася на оцінку третьої сторони із зазначенням того, як результат такої оцінки може вплинути на кредитний рейтинг.

3. Коли кредитно-рейтингова агенція присвоює кредитні рейтинги структурованим фінансовим інструментам, вона також публікує дані про методології, моделі та ключові рейтингові припущення із роз'ясненням цих припущень, параметрів, обмежень та невизначеності, властивих для моделей та методологій оцінки, використаних у кредитно-рейтинговій діяльності, включаючи моделювання сценаріїв негативного розвитку подій, які використовувалися агенціями при визначенні рейтингу. Ці дані повинні бути викладені ясною та зрозумілою мовою.

4. Кредитно-рейтингова агенція повинне постійно розкривати інформацію про всі структуровані фінансові продукти, представлені їй для попереднього розгляду або для попередньої оцінки. Таке розкриття необхідне робити незалежно від того, чи уклав надалі емітент договір із кредитно-рейтинговою агенцією на здійснення остаточного рейтингу, чи ні.

Розділ Е

Розкриття

I. Загальні розкриття

Кредитно-рейтингова агенція, зазвичай, вказує на свою реєстрацію відповідно до положень цього Регламенту та надає наступну інформацію:

1. будь-які фактичні та потенційні конфлікти інтересів, зазначені у пункті 1 Розділу В;
2. перелік допоміжних послуг, які воно надає власним клієнтам;
3. політика кредитно-рейтингової агенції щодо публікації кредитних рейтингів та інших пов'язаних із цим повідомлень;
4. загальні правила визначення вартості своїх послуг;
5. методології та опис моделей та ключових припущень при проведенні оцінки, таких як математичні або кореляційні припущення, використовувані у кредитно-рейтинговій діяльності, включаючи істотні зміни;
6. будь-яку істотна інформація про внесення змін у її системах, ресурсах або процедурах; та
7. у відповідних випадках правила внутрішнього розпорядку.

II. Періодичні розкриття

Кредитно-рейтингова агенція повинне періодично розкривати наступну інформацію:

1. кожні шість місяців, дані про історичні штрафні процентні ставки за своїми рейтингових категоріях з розбивкою за основними географічними районами емітентів та про зміни, які були внесені в штрафні ставки за цими категоріями за певний період часу;
2. щорічно наступну інформацію:
 - (a) список 20 найбільших клієнтів кредитно-рейтингової агенції та отриманий від них дохід; та
 - (b) список тих клієнтів кредитно-рейтингового агентства, внесок яких у темпи росту доходу кредитно-рейтингової агенції в попередньому фінансовому році перевищив темпи зростання загальних доходів кредитно-рейтингової агенції в тому ж році більше ніж у півтора рази.

Будь-який такий клієнт включається у список тільки у тому випадку, якщо в звітному році отримані від нього доходи становили більше ніж 0,25 % від загальних міжнародних доходів кредитно-рейтингового агентства на глобальному рівні.

Для цілей цього пункту, під терміном «клієнт» розуміється юридична особа, її філії, та пов'язані структури, у яких ця юридична особа володіє авуарами в розмірі більше ніж 20 %, а також будь-які інші юридичні особи, щодо яких ця особа домовилася про структурування заборгованості від імені клієнта та якщо кредитно-рейтингова агенція отримала оплату, прямо або опосередковано, від такої особи для оцінки цієї заборгованості.

III. Звіт про прозорість

Кредитно-рейтингова агенція щорічно публікує наступну інформацію:

1. докладна інформація про юридичну структуру та власність, включаючи інформацію про авуари в розумінні Статей 9 та 10 Директиви 2004/109/ЄС Європейського парламенту та Ради від 15 грудня 2004 року по гармонізації вимог прозорості щодо інформації про емітентів, цінні папери яких допущені до торгівлі на регульованому ринку²⁵⁶;
2. опис механізмів внутрішнього контролю, що гарантують якість її кредитно-рейтингової діяльності;
3. статистика розподілу її штату між присвоєнням нових кредитних рейтингів, переглядом існуючих, аналізом методології або моделювання та вищим керівництвом;
4. опис політики в галузі документообігу;
5. результати щорічного внутрішнього аудита агенції незалежним відділом із забезпечення нормативно-правової відповідності;
6. опис політики управління та ротації рейтингових аналітиків;
7. фінансова інформація про дохід кредитно-рейтингової агенції з розбивкою на доходи від кредитно-рейтингової діяльності та від іншої діяльності з докладним описом кожної статті доходу; та
8. офіційний звіт про діяльність вищих органів управління в розумінні Статті 46а (1) Директиви Ради 78/660/ЄЕС від 25 липня 1978 року щодо річних звітів для певних типів компаній²⁷.

Для цілей цього твердження інформація, зазначена в Статті 46а (1) (d) Директиви, повинна надаватися кредитно-рейтинговим агенціям незалежно від того, чи підпадає вона під дію положень Директиви 2004/25/ЄС Європейського парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року щодо пропозицій про поглинання²⁸.

ДОДАТОК II

ІНФОРМАЦІЯ, ЯКУ НЕОБХІДНО ВКАЗУВАТИ У ЗАЯВІ ПРО РЕЄСТРАЦІЮ

1. Повна назва кредитно-рейтингової агенції, юридична адреса її офісу на території Євросоюзу.

²⁵⁶ ОЖС 390, 31.12.2004 р., стор. 38.

²⁶²⁷ ОЖС 222, 14.08.1978 р., стор. 11.

²⁷²⁸ ОЖС 142, 30.04.2004 р., стор. 12.

2. Ім'я та контактна інформація щодо посередника та контролера.
3. Правовий статус агентства.
4. Клас кредитних рейтингів, у відношенні яких кредитно-рейтингова агенція подала документи про реєстрацію.
5. Структура власності агенції.
6. Організаційна структура та корпоративне управління.
7. Фінансові ресурси, які можуть використовуватися для здійснення кредитно-рейтингової діяльності.
8. Укомплектування персоналом кредитно-рейтингової агенції та кваліфікація такого персоналу.
9. Інформація щодо філіалів кредитно-рейтингової агенції.
10. Опис процедур та методологій, які звичайно застосовуються для здійснення та перегляду кредитних рейтингів.
11. Політика та процедури, призначені для ідентифікації, управління та розкриття інформації стосовно будь-яких конфліктів інтересів.
12. Інформація щодо рейтингових аналітиків.
13. Політика в галузі винагороди та оцінки результатів діяльності.
14. Послуги крім робіт з присвоєння кредитний рейтингів, які кредитно-рейтингова агенція має намір надавати своїм клієнтам.
15. Програма роботи, включаючи зазначення того, де передбачається вести основну комерційну діяльність агенції, відділення, які будуть створені, та опис типу передбачуваного бізнесу.
16. Документи та докладна інформація щодо передбачуваного використання передаточних написів.
17. Документи та докладна інформація відносно передбачуваних заходів для залучення сторонніх ресурсів, включаючи інформацію про юридичних осіб, які виконують відповідні функції.